

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

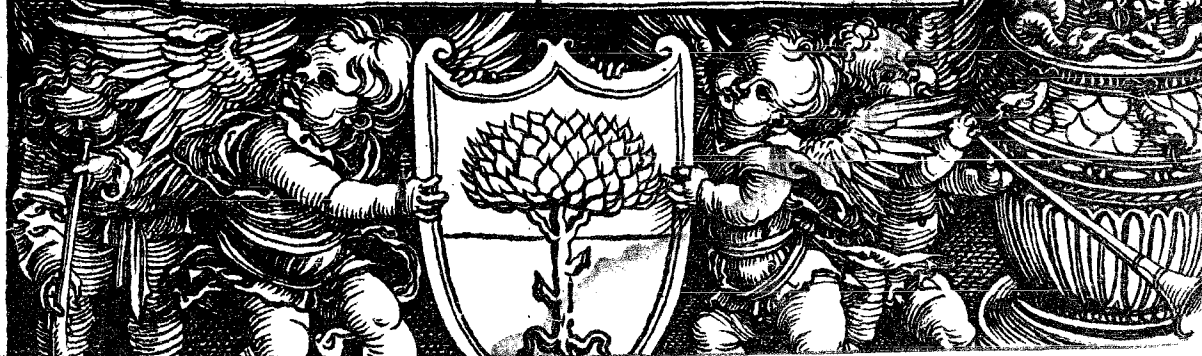
SOURCE DES IMAGES
Bibliothèque nationale de France

LVCIANI PISCATOR, SEV
reuiuſcentes. Bilibaldo Pirck
heymero, Cæſareo Conſilia-
rio, Patricio ac Senatore,
Nurenbergensi
interprete,

Eiuſdem Epistoła Apologetica

Pindarus.

ῥά κερύσεια λέλογχε θαμινὰ κα
καγόρος.

¶ CLARISSIMO AC EXCELLENTI IVRIS
Doctori Laurentio Beheim Diui Stephani Babenber
ga Canonico Bilibaldus Pirckheymer. S. D.

I cunctorū mortaliū res gestas scrutatus fue
ris, iucūdisime ac eruditissime mi Laurens,
si omniū gentiū historias diligēter euolueris
nullum vnq̃ hominū genus peius audiuisse
inuenies, q̃ eos, qui virtutē ac sapiētiam, tanq̃ pprias
sibi desumpfere ac vēdicauere. nō q̃ per se virtus ipsa,
vel sapiētia, vituperatiōe aliqua esset digna, sed quia il
laꝝ pꝛætextu, semp̃ perditissimi quidā delitescētes, ea
ppetrare sunt ausi, quæ apud sceleratos quoq̃ nebulo
nes reprehēsiōe nō carerent. nemo siq̃dem manifeste
malos, tam infenso odio psequi cōsuevit, quēadmodum
eos, qui Curios simulāt, & bachanalīa viuūt. q̃ propter
Gorgia. apud Platonem, perq̃ acriter Callicles in desides istos
& ignauos inuehit, q̃ Philosophiæ obtētū, inutile ocium
& linguæ vitæq̃ tenebras sequūtur, ostendēs eos in an
gulis cōmurmurātes, ingenuum, magnū, aut dignū qd
loqui nunq̃, publicā & priuata omnia ignorare, nilq̃
nisi arguta siue delīramenta, siue nugalia exercere. verū
de Philosophiā illa nō sentit, quæ virtutū oīm discipli
na est, quæq̃ in publicis simul, & priuatis officiis excel
lit, Ciuitatesq̃ & respu, si nihil phibeat, cōstanter, forti
ter, & perite administrat. sed de ista futili, atq̃ puerili
meditatione arguciaꝝ, nihil ad vitā, neq̃ tuendā, neq̃
ordinādam, pmouente. qua id genus homines cōsene
scūt, male feriati, quos Philosophos & vulgus esse pu
tat, & miseri illi sibiipsis applaudētes, nō solū esse, s; &
cūcta se scire arbitrātur, cū tamē omnia ignorēt, & toti9
vitæ spacio nihil aliud, summis etiā laboribus q̃ nihil

scire didicere. Apud Athenarū quoq; asperrime Myrtillus ille, philosophos eiusmodi taxat, tanq̃ ab omni virtute alienos, ac viciorū cūctorum receptacula, hominū scelestissimos, & iniustissimos appellās, & qui minime cōstantem exerceāt vitam, sensus vero, & scientiæ humanarum, oīno sint expertes. petulātes insup, mollissimos, vel si hoc careāt vicio auarissimos, iuidiosissimos, ac arrogātissimos, eos esse ostendēs, temerarios preterea, Calūniatores, & cōuiciatores egregios, expilatores, ac abliguritores, ad totius deniq; humanæ vitæ vsum, penitus inutiles, ideo a Lacedemoniis olim mīme admissos, ne præter reliquā improbitatē, urbem quoq; cōtentionibus, iurgiis, ac intēpestiuis replerēt Elenchis. ab Atheniensibus vero, ad coruos actos. a Lysimacho rege, toto regno eiectos. a Romanis quoq; sapientissimis, ac optimis viris, tanq̃ inutiles, & noxios, vrbe pulsos, quapropter Anaxippi Comici iambica. hac, olim in omniū ore fuisse refert

Hei mihi philosopharis! philosophos attamen,

Compertum habeo, verbis sapere tantummodo,

At esse stultos in factis plane video.

Tales quoq; Madaurēsis philosophus, affabre depinxit: Prophana philosophiæ turba imperitorū ait, vana scētitudinis, priua veræ ratiōis, inops religionis, indiga veritatis. scrupulosissimo cultu, insolentissimo spiritu, deos negligit, pars ī cōtemptu tumida nō rite venerat, omnes sed inscie metuūt, pauci vero impie diffitentur. Proinde vt gētiles obmittamus, quis ignorat quale nā certamen, Christus deus, & saluator noster, aduersum Hypocritas, scribas, ac phariseos inierit. cū illoq; quoq; fraude, dolo, & machinatione, mortē acerbissimā, & indignissimā ptulerit. adeo semp improbis virtus exosa

fuit, ac maxime iis, qui sceleris consciētia exagitati, viri
tamē probi & haberi & censi voluere. qui si potius bo-
ni esse, quā videri atque id quod cæremoniis ac titulo præ se
ferunt vere moribus exprimere mallent, neque ipsi alios
iniuria afficerent, nec ab aliis qualia nollent audire ac
propeti cogerēt. veluti ii qui cōtra christianā institutionē
ac bonorū morū honestatem, in optimum & acuratissi-
me doctū virum Ioannē Reuchleyn, plaustra cōuiciis
plena exonerare, tā petulāterque faciūdiā caninā exer-
cere nō erubuerūt. scz, ne a gentiliū philosophorū dege-
nerarēt improbitate, sed illos tā factis, quā verbis, egre-
gie repræsentarēt. nō de iis loquor, quod causam suā legitti-
me sunt tutati, iure enī quicquid fit, iniustū esse nō potest,
præcipue tanto sub iudice, sed de illis, qui omisso fidei
negocio, deuoratoque pudore, tam virulenta rabie, ac exe-
crabili furore sunt debachati, vt plane ozimū (quod ma-
ledictis & probris letius, & foecūdius puenire dicitur), cō-
seuisse videātur. Hæc nō scribo mi Laurens, quod liti alie-
næ me immiscere cupiā, vel quempiā cōtra ac deceat,
defendere intēdam, nullius addictus iurare in verba ma-
gistri, nō ideo quod vellicatoque quorūdā scriptis ineptissi-
mis ac leuissimis, me lesū putem, ideoque stomacher ac
proprias iniurias vltū eā, siquidē haud ita nostra inacuit
cōtumelia, sed quod sciam, nil homini ingenuo, maxime ve-
ro christiano, turpius & indignius esse, quā tam effrenatis,
& temerariis maledictis ac cōuiciis velitari, tā nephan-
da & teterrima in multorum ruinam & scandala proferre,
quæ nec de lupa meretrix, de lenone mimus, de furcife-
ro impurissimus diceret sacrilegus. quæ est enī audien-
tium edificatio, propter iudeorum libros christianorum carnes
maledicēdo deuorare, adeoque cōtumeliis digladiari, vt
vix iudaico, ne dū christiano nomine dignus esse censearis.

Quæ est christianæ religiōis defensio, si longe acrius q̃
christiana māsuetudo p̃mittat incandescas, ac non solū
in tantū virum fanda pariter & infanda euomas, sed &
omnes amicos eius mordicus arripias? possem & ego
stulta illorū loquacitate irritatus, cōtra insanientes insa
nire, ac suaues illos viros, sibi ipsis, tanq̃ i speculo ostē
dere, ni id naturalis phiberet æquitas, ni id chrīana de
testaretur pietas. absit enī vt a quo iunior semp abhor
rui id vergētibus annis ppetrare incipiā, atq; imitator
sim eorū, q ob linguæ amaritudinē merito reprehēdun
tur. illi loquātur spurcicias, qui & spurca cōmittere pos
sunt, ego vero diuinis ac christianis institutis edoctus,
scio saluatoris esse præceptū, ne maledicētibus remale
dicamus, neue malū p malo reddamus, quod tantus il
le magister nō solum ore docuit, sed re ipsa plane adim
pleuit. præstat igit̃ tolerādo illius sequi vestigia, q̃ vin
dicando sanctissima mādara trāsgredi, siquidem vera
in hoc mundo victoria, nō ab agendo, sed patiēdo, con
trariaq; penitus ratione est aucupāda, quoniā non qui
iniuriam infert, sed qui patit̃, vincit. Proinde blaetere
mīna hæc nō solū nō cōtumeliosa, sed admodū honorifi
ca mihi esse duco. Sigdem inter reliq; scribūt, se a Bilib
baldo nescio quo i Nurenberga lesos esse, tanq̃ nulli
sit Bilibaldus momenti, quoniā ipsis incognitus. cœter
rum faxit deus, optimus maximus, vt semp illis remane
am ignotus, ac nūq̃ mihi a talibus benedicat̃ a qui
bus vilipēdi, q̃ laudari prestat. Antisthenes cū aliquā
do ab improbis extolleret̃, magna inqt anxietate mace
ror, ne forte mali quippiā fecisse videar. me igit̃ igno
rēt, quoniā nec ego illos scire laboro. deinde me Reuch
linistam appellāt, verū tantū abest vt cognomē id egre
feram, vt etiā sumopere ob illud exultem. Sigdem vere

affirmare ausim, inter cūcta externa, quæ mihi diuina
benignitas vel indulgenter concessit, vix aliquid eque
me, ac bonorū viroꝝ amicitia oblectare. præcipue, quā
nō casus, sed litterarium peperit consortiū. eam siquidē
tanti facio, vt potētissimorū etiā principum dignationi
æquare non dubitem. magnā igit̃ eruditorū amicorum
copiā, non solum p germaniā, sed vniuersam ferme Eu
ropam, mihi esse & gaudeo, & glorior. Amicus igit̃ ma
gnus ille Roterodamicus Erasmus, defecatum naturæ
specimen, quē eodē famoso libello, Theologū eloquen
tem appellare nō dubitāt, tanq̃ citra facundiā, omni ca
reat scientia, amicus item celebratissimus ac eruditissi
mus Reuchleyn, viri qui nō solum vitæ excelleāt pbi
tate, ingenii floreant dexteritate, linguarū emineant va
riate, eloquētiæ polleāt felicitate, sed & doctrina ab
soluta, eruditiōe exquisita, scientia multifaria, gloria de
mum verissima, tanq̃ Heroes quidā fortunæ aleam su
perauerit, ac virtutis adoria humanos ferme terminos,
supgressi sint. qs igit̃ tantorū virorū amicitia nō gau
deret? qs eorū familiaritate nō oblectaret? siue igit̃ me
Erasmistā, siue nūcupēt Reuchlinistā, nulla cōtumelia,
sed poti⁹ me laude affecisse sciāt. Proinde reprehensione
nō carerē, si Capnionē amicū tam veterē defensiōe mea
fraudarē, maxime cōtra iuidorū cōtumeliosam insolēti
am, & tam impudēter, ne dicā nequiter, conficta menda
cia, quæ tamē partim ridēda, p̃tim vero tanq̃ aniles fa
bulæ sunt cōtemnenda. illud vero prættereundū esse nō
videtur, q̃ famoso illo libello, optimo viro obiiciunt, in
quiunt enī, vt a iudeis aurum extorqueret, in eorum fa
uorem multa puerfa scribere non erubuit. verum o tpa,
o mores, si a iudeis munera accepit, cur nō qs dederit?
vbi quādo & quantū ille accepit? num aurū, argentūue

signatū fuerit: palam ostendunt. quod si minus tantum
facinus cōprobare possunt, vt pfecto nunq̃ poterunt,
cur tam nephandi criminis hoīem christianū insumula
re audēt? nōne scriptū est? Quicūq; dixerit fratri suo fa
tue, tenebit ad gehēnam ignis. quo igit supplicio di
gni erūt, qui pximo suo tā falsa, detestanda, & ab omni
veritate aliena obiciūt crimina? quæ nō solum cohercio
nem exigāt temporalē, sed & pœnam mereātur æternā,
hæc vere labiorū sunt delicta, ob quæ in laqueū incidit
peccator, qui in pximū suum fabricat malū, & inimicat
aduersus hoīem sine causa. sane cōiectura inquit, tātī
sceleris cōuinci potest. verū o admirādi, nunq̃ probat
prēsumptio, in iis, quæ veritati minus sunt cōsona, p̃ne
de si cōiecturis agēdum cēsēt, & nos paulisp̃ rhetorisa
re patiant. siq̃dem cōiecturis manifeste cōprobabim⁹,
Capnionē nr̃m tātum facinus nō solū nō fecisse, sed nec
si voluisset facere potuisse, ideo nec vnq̃ anio voluisse,
Quid enī virum christianū ad tātum scelus impellere
debuisset, vt iudeorū amicitiam, & fidei, & veritati præ
ferre dignū duxisset? num illorū amor? verū is odio est
dignissimus. num aduersus christianā pietatem iracun
dia, ac veræ religionis contēptus? sed adeo incredēdum
id, vt nemo sanē mētis, tale quid nec fingere, ne dū cre
dere auderet. sed nec reliquis affectibus impelli potuit,
vtpote vir penitus ab iis alienus. quid igit? nūquid iu
deorū amicitia veritati pretulit? & recte quidē inquit,
ob quā cupidine cœcus, & cōmodū, ac diuitias, tātī scœ
leris authoramēta cōsequi sperauit. at q, vir grādæuus,
& multis honoribus iā functus, christianis deniq; parē
tibus ortus, tam dedecorosum quid auderet? qui & ipse
egestate nō laboraret, verū diuitiis afflueret, filios qb⁹
male par̃ta reliquere posset nullos haberet, paucis am

plius ob aetatem indigeret. Denique qui certo certius cognosceret, etiam si tam detestanda auaricia succubere voluisset, iudeos tamen ob innatam auariciam, magnam pecuniam nunquam exposituros, parua nullo sibi usus futuram. porro, quis crederet virum prudentem, tam inopem animi, adeo mente excidisse, ut tam ingens scelus ac tanti scenae facinoris, nunquam latere posse confideret? & si homines, certe non deum, quo adiutore ille, ne Atheus putetur. certissimam ex inimicis vindictam sperat. verum rei gloria & famae assignatio illum incitauit, quasi perfidorum iudeorum consortium, aliud quam certam ignominiam afferre posset. dubia igitur spe, nec ulla necessitate adactus, in certum periculum se committere voluisset, ac innocentem senectutem, tam turpi & inaudito facinore defecdere? pristini honoris immemor, officiorum quae omnibus prestat, christiani nominis, aeternae salutis, ac ante actam demum vitam, quae neque ad tempus simulari, nec ulla modo mutari potest, & cui longe maior fides adhibenda est, quam inuidorum criminationibus uniuersis, quae subito & facile a sceleratissimo etiam ad tempus confingi possunt. proinde cum plane comprobatum sit, Capnionem nostrum, rem tam improbam nunquam in animum induxisse, longe facilius ostendi poterit, aduersarios pugnatim dicere, & ipsius potestate nunquam fuisse, ut iudeos favore suo protegere potuisset (ut obiter preteream Ardelionum nostrorum curiosam indagationem, & quam non deceat magni principis secreta reuelare, ac consilia quae ipse abscondita esse voluit & iussit, passim omnibus diuulgare) Quapropter admodum miror, Reuchlinomastiges, tanta vecordia tantaque eecitate percussos, ut impossibilia quoque, per certis ac veris affirmare audeant. Si enim Reuchlyn in iudaicum fauorem quid Caesarea maiestati suasisset, non ideo Caesar illi parere coactus fuisset? quinimo si Caesar,

vt est sapiētissimus ac optimus, puerse & inique Capni
onem cōsuluisse deprāhēdisset, nōne potius in cōtrariā
sentēciam, cum ex eius arbitrio cūcta penderent, trāsī
uisset? debebant equidē illius negocii gestores, tāto acri
us, vt eorū opinio executioni mandaret, instare, quāto
plus Reuchlinū ad iudeorū fauorē inclinātū sensissent.
qd enī si malē cōscientiā reatus illū exagitasset, ei mole
stius esse potuisset, q̄ si dolens ac frendens, iudeos quo
q̄, vnacum libris vniuersis, exuri cernere coactus fu
isset. Nūc vero christianā religionis defensores illi egre
gii, ac acerrimi iudaicā pfidiā impugnatores tātis agi
tātur intemperis, vt principali penitus omisso negocio,
qd tamē lōge minori labore, tpe, ac impēsa absolui po
tuisset, ad linguā violētā cōfugiūt temeritatē, & bilē,
virusq̄ omne in Reuchlinū innocētē euomere cōten
dūt, ac si qs e manibus emissio alite, cū in illū nequeat,
ī relictas tamē pēnas furēter seuiat, Quāuis nō desint
qui prarepti lucelli potius gratia nō vllos insaniuisse,
q̄ veritatis amore commotos fuisse autumnēt. & hanc
īpsam Helenam esse cōtendunt, ppter quā tam acriter
cōflictauerint. Coeterū vt noxam tam fraudulētā effu
gere videant, hāc omnia ob chrīanā fidei zelum, se cō
mittere fingūt. verū absit vt fides sanctissima, spurcissi
mis ptegar cōuiciis, petulātissimis defendat cauillis,
non docet hoc deus noster christus, quoniā mitis est &
humilis, nō pmittit vas electionis Paulus, qui cōtentio
nes, emulationes, obloquutiones, concertatiōes, susurra
tiones, tumores, seditiōes, vociferationes, suspitiones,
cōflictatiōes, amarulētiam, inuidiam maledicētiam, ca
lumniā, & reliqua id genus vicia, longe a christiano ho
mine abesse, & vult, & precipit. modestia inquit, vestra
nota sit omnibus hoībus, quoniā nō cōfusionis deus,

sed pacis, Quid christi successor Petrus, nōne malum
malo, cōuiciū cōuicio retaliare phibuit? cūcti deniq; tā
gentiles q̃ chřiani viri boni, semp pestilēs linguæ viciū
acerrime sunt detestati qđ & impudētissimo cuiq; ma-
xime cōtingere solet. Quæ si Reuchlinomastiges illi,
exactius perpēdissent, nunq̃ sanctissimā christi fidem,
sordidissimis maledictis, ac illotis sermonibus stabili-
endā esse cēsuissent, nunq̃ tāti dehonestamēti Idolum
erexissent, p cuius os impurū, q̃ ipsi palā nō auderēt,
tā effrenate deblacterarēt. Nūc vero psonati, ac digno
operculo tecti, omnia etiā in omnes sibi licere arbitrāt,
nam vt reliquas eorū fileā ineptias, nōne hoc piaculo,
vel risu potius dignū, q̃ tot tantosq; viros tam effrenate
lascere, tam petulāter sugillare nō verentur? Cōradū
Peutinger. Io. Cuspianū, qui ambo præter iuris laureā,
ea fulget dignitate, vt diui quoq; Cæsaris, etiā secretiori-
bus adhibeant cōsiliis. Ioachimū vadianum, Simonē
Lazium, quos oēs honoris gratia appello, Quinimmo
cauillis insectari sat non erat, nisi ex hominū eiectos nu-
mero, etiā brutis impurissimis æquiparassent. mutuis
inquiūt se laudibus extollūt, ac porcorū more fricant,
proh q̃ digna recutito homini, ex ~~h~~ara comparatio. cui
tamē (cū haud amplius iudaizare dicat), Suilla, ex qua
apud veteres quinq̃ginta ferme sapes fieri solebant,
veluti perna, petasones, lucanica, tomacula, insitia, &
reliqua id genus farcimina, non tam abominale, sed in
deliciis merito, esse debet, nam omnia munda mundis
porro germaniæ nostræ spem certissimā, Vdalricū Hut-
tenum, & nobilitatis stemmate clarū, & ingenio ac cru-
ditione prestantem, nō solū pseudo christianū appella-
re, sed etiā si diis placet, tali viro palā minitari, ac oēm
defensionē penitus adimēdam esse cēsent, nemo inquit

unt, nobilitate excusandus videt. quin potius maioribus suis degenerans, posteris omnibus suæ ignobilitatis relinquet exordiū. ex quibus plane liquet miserrimos ac temerarios homines, & conditionis propriæ oblitos, & inter neciuo odio ita extra terminos mētis esse positos, ut liberum arbitriū ac violentiæ sceptrum in vniuersum genus humanum accepisse certissime putet, ac firmiter credant. ita ut cuncta quæ vel maledicēdo, vel maleagendo, perpetrant, illis æqua, digna ac iusta esse videantur. quæ vellem serii viri modestius ac verecundius egissent, ne astutulis suis cōmentis insigni Theologico nomini, tam turpes notas inuississent, veræ philosophiæ maiestatem adeo temere profanassent. quādoquidē & si aduersarios suos ut male audiant dignos putāt, indigna tamē quæ male dicat sanctissima Theologia, indigna christiana fides, ut a Neophito defendatur, & tanquā coelum illius humeris sustineat. non ita salus defecit populi, ut alienigenæ nostræ fidei mysteria, ne dicā oues lupo cōmitti debeant. sed multas deo inquitunt animas, noster lucratus est. verū si ii quoque illius instar tanquā mali genii seu Cacodemonēs quidā, inter fideles grassari incipiet, tū demū manifeste cognosci poterit, num tā acerba discordiæ seminare poma, num tantas inter christianū populum turbas cōcitare, lucrum, seu rectius damnū sit appellandum. Siquidē cōfictæ ad tempus simulatiōi, temere credendum haud esse, præter cœtera vel Hispaniæ nobis documēto erunt, longe enī satius erat, Marranos, quos appellant, in natiua remanere perfidia, quæ veritatem palam simulātes, clanculū iudaizare, Quid enī de male mutatis illis, maxime iam inueteratis sperandū sit, varia edocēt exempla, quin Cæsar ipse nup̄ Augustæ multis audiētibus, miram & lepidam retulit historiam

*pena
paua*
q̄ plane ostēdere voluit iudeis cōuersis, idem cū ch̄ria
na cōuenire pietate, q̄ soricum generi cū felibus. at qui
cuncta aiūt euangelia ægregius discipulus noster me-
morix cōmendauit, verū an nulli qd apostolus præcipi
at scitis? nō auditores inq̄t, legis iusti sūt apud deū, sed
qui legē opere seruant iustificabūtur, & diuus Iacobus
quæ vilitas fratres mei, si fidē dicat aliquis habere se,
facta vero nō habeat, num pōt fides saluū facere illū?
igīf quo pacto mādatorū obseruatores erūt? quorū ser-
mo vt Cācrena serpit? ne erretis fratres deus nō irridet.
nō est hoc veram fidem seruare, si ea ptuleris, que nihil
nisi ad audientiū subuersionē cōducunt. nō licet ch̄ria
nam pietatem verbo & lingua simulare, re vero & ope
etiā iudeis p̄niciosiora cōmittere. quibus p̄fecto nil iu-
cūdius nil posset accidere exoptabilius, q̄ cōtribules su-
os, orci cancos, ac spurcissima illa, p̄pudia iter ch̄ristia-
nos hoīes, tam improbe debachari, tam infeste obgani-
entes cernere, vt plane ideo cōuersi cēserent, quo libere
ch̄rianis cōuiciari, & ea p̄petrare audeant, quæ ne dum
apud iudeos, sed nec immanissimos p̄mitterent Barba-
ros. p̄inde scripta tam p̄terua, & insigni stulticia famo-
sa, sua esse per sancte negant, nō quia displiceāt, sed q̄
admiratione ingēti digna videant. Coeterū si tam in-
cōcinna, ac omnis doctrinæ expertia, non composuere,
cur edidere? vel si neq̄ edidere, cur ne ederentur impe-
dimēto haud fuere? an ignorāt in pari culpa esse eū, q̄
damnū dat, & qui nō p̄hibet cū prohibere possit? euol-
uant scripturas, & inueniēt quā p̄cā mereant, q̄ acce-
scunt iis, qui morte digna cōmittunt, vel saltem cōmittē-
tibus obuiā non eunt. Equidē si glorias inanes flare ac
ingenium, siue suum, seu alterius cuiuscūq̄ ostentare cu-
piebāt, multa cū h̄breæ, tum gr̄cæ, & latīna superāt,
q̄bus nisi litiū auidi fuissent, plus q̄ si Ephesiā dianæ

templū incēdissent, clarescere poterāt. cur nō magnum
Erasmū scribēdo, emēdando, & vertēdo potius imitari
voluere, q̃ male dicēdo, optimo Capnioni impedimen-
toesse, ne quæ iam diu parturiebat, aliquādo pareret?
poterāt et ipsi sui specimē dare, si Capnionis verbo mi-
rifico, mirabilius, grauius, copiosius, si arte cabalistica
acutius, præclarius, absolutius qd, ptulissent. verū non
deerat animus, volūtas, libido, sed deerat ingeniū, do-
ctrina, solertia. quod si ob litterarū græcæ & latinarū
ignorātiā, seu vt ipsi volūt cōtemptum, hæbreis poti-
us (cū aliter nō valerēt) famā querere dignū duxissent,
poterant si non ppria industria, saltem iudei, vel chri-
stiani cuiusdā recutiti opa, multa quæ adhuc siue i Cab-
balistica seu Thalmutica doctrina recōdita latebant, i
lucem pferre. ac ex iis quæ vel bene litterat⁹ Capnioni
vel Paulus Rizius & ipse amicus noster eruditus, præ-
terierāt, dei ecclesiam locupletare. quāto fuisset lauda-
bilis, archana legis eruere mysteria, q̃ linguā garrulā
velut ensem maledictis acuere, q̃ ignauo animo, ac ppa-
ci ore, tam bruta ac omni dedecore maculosa effutire.
siqdem poterāt de triginta duab⁹ scientiæ viis, de diuinis
attributis, & vnitatib⁹ abstractis, & quō omnis san-
ctitas in deo compræhēdit & cōtinet, verba facere, vel
vltra diuina noīa, tam mirifice a Capnione explanata,
legis ac synagoge vocabula, seu decē magni dei sigilla,
totidēq; iusti cornua, cum litterarū cōbinationibus, &
psalmodiū secretis depromere, quid cabalista de verbo
dei, virginis partu, incarnatione filii dei, morte, resurre-
ctione, corporis eius in cibū & potū cōuersione senti-
rent, ostēdere. quid de cœli & terræ creatione, materia,
forma, separatis substātiis, anima itellectiua, fortuna,
fato philosopharetur, explanare, hæc si potius q̃ sordi-

da deliramēa tractare voluissent, deprahēdissent pcul
dubio, quomodo pax & veritas, principiū de p̄cipio,
& lingua prauadeterior q̄ idolatria esse potuisset. siq̄
dem in libro midras tehelim plane reperissent, quādo
peccauerūt filii Israel in deserto, nō fuisse latā in eos iu-
dicii sentētiam, donec ppetrarūt peccatū oris, & hoc est
qd̄ scriptum est, & audiuit deus vocē sermonum eorū.
nūc vero odio excecati, cum talia audire qualia ptulere
indignissimū putāt, seipsos reprahēdere & condēnare
identidē pgunt, psuadent enī sibi, aduersarios suos a
nullo vnq̄ sacerdote, absq̄ publica reclamatione absol-
ui posse, Cæterū quis eos a seueri iudicis absoluet ira?
Hypocrita ait christus, eiice primū trabē de oculo tuo,
& tūc pspicies vt educas festucam quæ est in oculo fra-
tris tui. verū inquiūt cū tam acriter linguæ viciū detesta-
ris, nūquid Capnionis & Reuchlinistarum cōiicia tibi
laude digna vidētur? quinimo & tu quoq̄ decus & præ-
sidiū nostrū, semiiudeū appellasti, & de terra viuentiū,
(cum tamē christianus sit,) delēdum esse crudeliter iu-
dicasti, quibus, ne meipsum cōdemnare videar, respō-
deo, nec mihi Sillos, neq̄ aliquādo placuisse Sillogra-
phos. maxime quos cōgnouerim nō laceffitōs, sed vltro
incessantes, obscœna iaculari scommata, verū quis nam
a campana tam absōna & rancidula, vnq̄ sonum expe-
ctasset suauiorē aut lepidiorē? vt obiter reliqua omittā
nugalia, quæ tamē p̄sancte ac decēter edita esse, admi-
randi illi Reuchlinomastiges, & scribūt, & certissime si-
bi psuadēt, a nemine q̄ a semetipsis miserabiliter dece-
pti, sibi itaq̄ imputēt, sibi acceptū referāt, si tam egre-
gio tintinabulo, sua quoq̄, & tam digna echo respōde-
re nō desinit. Cæterū vt & ea, quæ ad me ptinent, dilue-
re videar, rem etiam altius repetere cogor, cū in celebri

gentri ge-
ris.

W.

sturm-
lock.

illo conuētū, ab inuictissimo Casare Maximiliano sub-
iniciū Treueris indicto, ac inde Coloniam Agrippinā
translato, pariter & Nurēbergensis Rei Pu, & cūctarū
Sueuiæ ciuitatū, quæ laudabili illa cōfederatione cen-
sentur, legatū agerem, incidi Colonia in libellos quos-
dam, recens a Capnione nostro in publicum emissos, in
quibus, Reuchlinomastigarū delicias acrius impetere
videbat. quibus lectis, illico virum tantum, p̄ amice
monui, vt animum moderaret, ac potius ratione vtere-
tur, q̄ suis affectibus indulgeret, nec quēpiam dignū
duceret cui malum p̄ malo, seu pro cōuiciis cōuicia red-
deret. equidē Mopso tum certius, quo nam res euasus *Mopso*
ra esset cōspiciebā. at ille cōtumeliarū insolēs rescripsit,
me plane Heroica docere, sed Hæreseos crimen atrocio-
us esse, q̄ vt vilius q̄uis mansuetum ingenium id ferre
posset, sua cuiq; dolere in alienis facile quēq; tēperatū
esse. Verū q̄uis pudētis & verecūdi animi esset, vel fal-
sa vituperatione grauari, me tamē monitore se post hac
tēperaturū p̄misit, num igit̄ q̄ in amicissimo, optimo,
ac doctissimo viro displicuit, id mihi i longe disparib⁹
hominibus placebit? absit hoc, neminē enī vnq̄ laude
dignū putabo, quē in causa etiam iustissima, minus mo-
deste rem suam videbo agere, minime vero omniū inso- *posse*
lētissima illa poscinumia, quæ nō nisi mēdicando victū
& vestitum quæritant, publica q̄ sustētantur eleemosi-
na. Sane nō ego quēpiam crudeliter damnaui, sed ille,
qui fratris sui detractore homicidam esse, homicidam
vero partē in regno dei non habere asserit. ille inq̄, qui
molam asinariam in collo nugonū ac rabularum suspē-
dendam, ac eos in maris pfundū demergēdos esse cen-
set, verū Theologiæ inquit, & christianæ fidei defen-
sorē acerrimum, semiudeum appellasti, sed utinā ille

se philo-
hie cau-

mansueta & christiana potius dogmata, q̃ impiorū Iu-
deorum execrandas blasphemias, ac viciosa verba am-
plexatus fuisset. christi nomē audio, christi vero praece-
pta nequaquā adimpleri video. nōne Apostolus maledi-
cos fideiū cōsortio depellit? nōne Sathanæ vt discāt nō
maledicere tradit? & q̃ plus est, tanq̃ indignis coelorum
regnum adimit. qui igit̃ iudeis nephādiora halucinā,
num christiano nomine dignus videri poterit? a fructi-
bus eorum, veritas ait, cognoscetis eos. q̃zuis epistolam
illam nō emisim, nec ita scripserim, vt aliquādo in pu-
blicum exituram putarem. nollē enī quēpiam christia-
num scriptis meis offendere, longe minus famosorem
reddere, eum, q̃ oris vicio, priusq̃ fidei merito claresce-
re voluit. quē etiā si emēdare vellem, haud possem, nec
si possem magnope curarē. vtinam potius sancte & in-
nocēter vitam agere ppriam, q̃z alienam etiam iustissi-
me carpere detur. Cæterū quid nam in causa esse dice-
mus, q̃ nōnulli haud vulgaris existimationis viri, & q̃
in reliquis negociis nō penitus ineptiant, ita tamē non
unq̃ excandescant, vt plane Timonianam illam ama-
rulētiā referant, ita plerūq̃ pueri sensibus existāt, vt
tanq̃ infantuli, Succino seu Corallio, amuleti gratia, in-
digere videant. Equidem nil aliud q̃z falso nominatā
scientiam, & inanem deceptionem, vt Apostolus inq̃r,
iuxta traditionem hominū, iuxta elemēta mūdi, & non
iuxta christum. q̃z nōnulli p̃fitentes, circa fidem aberra-
runt. semp̃ discentes, & nūq̃ ad veritatis cognitionem
puenire valētes. non q̃ artem vituperem, quæ vt Cice-
ro ait, sicut sobrie p̃cepta ingeniū acuere, ita & puerte-
re poterit, si multum tēporis, ac de verbis magis, q̃z de
rebus, deq̃ victoria magis q̃z de veritate sollicitum tene-
at, quod viciū, tam christianorū Theologi, q̃z gētilium

sapientes, ad modū prudētię cōtrariū esse putauerunt.
 Proinde dialectices cognitionē, & Theologis nō idignā,
 & doctissimo ac optimo cuiq; ornamēto esse existimo.
 dūmodo sincera, & nō deprauata tradat, dūmodo tpe
 & modo intra suos terminos coherceat, & nō cū litteris
 cōfundat sacris, quoniā nullū cōfortiū Christi & Belial.
 lucis & tenebrarū. verū nō parum multos inuenies, qui
 absq; deprauata illa cōcertatiōe, ac arguciarū fuligine,
 sanctissimā Theologiam cōsistere minime posse existi-
 mant. hinc est q; vetus testamentū a similib9 negligit,
 nouū q̄si Idiotis scriptū vilipendit, Apostolorū doctri-
 na vix lectiōe digna putat. Hinc q; diuus Hieronym9
 tanq; grāmaticus cōtemnit, beatus Augustinus etiam
 num ignoratiā damnat, quē dicaculi illi nec argumēta
 sua si in vitā reuerteret, intellecturū somniāt, non ppter
 rudem illam & insignē barbariem, sed quia instātiarū,
 relationū, ampliatiōnū, restrictiōnū, formalitatū, hec-
 ceitatū, quidditatū, & reliqua id genus portentosa voca-
 bula ignoraret. quicquid enim sylogismoꝝ spinositate
 nō intorquet, id penit9 a Theologica eruditiōe alienū
 putat. atqui Apostolo & diuo Hieronymo teste, sanctis-
 sima Theologia, dialecticis nō indiget involucris, quæ
 solum ambitiois sint cōmēta, & ideo sacris intermixta, ^{no^a}
 vt sciētia cognitu difficilior putaret. quid igit mirum si
 tam inepte pleriq; viuāt, cū tam inepte philosophent?
 qd mirū, si a litigādi cōsuetudine eam cōtrahāt labem,
 vt inter oēs & in omnib9 superiores esse cōtēdāt. Quid
 deniq; mirū? si cū inprophanis gentiliū studiis cōsene-
 scant, minus christianā Theologiam, & rectæ viuēdi nor-
 mam, tenere videant. Proinde Hēbreos & Mahume-
 tanos assidue legē suā manibus versare, & in illa medi-
 tando operam quotidianā insummere cernimus, apud

Dialectice
 cognitio
 gna.

Nulla g
 magis leg
 suā negli
 q̄ chriana

christianos vero nō defunt, q̄ Euāgelicæ doctrinæ bene
multa, tanq̄ præstātiora, subtiliora, & viliiora præferre
soleāt. omnēq̄ Theologiæ vim in sola speculatiōe po-
sitā esse arbitrant̄, qua & superna recte cōsiderare, in-
ferna vero prudēter gubernare, potissimū vero Hæreti-
corū decipulis se obuiam ire posse iactitāt, tāq̄ Hussi-
tana labe quotidie haud latius serpat, & magnā Bohe-
miæ & Morauix partē, nō sine Christiani noīs damno
& ignominia late occupauerit. Hæreticos igit̄ poti⁹ ad
verā religionē cōuertere decebat, quā christianoꝝ famā
tam sordidis & viciosis verbis depeculari, vtinā minus
quidā cōtemplarent̄, plus vero bene agēdo proficerent
quādoquidē non verbis, sed operibus laus debet̄, & is
maxime, ut Plato ait, audiendus, cuius dictis facta cōue-
niūt. Nunc vero quādoq̄ adeo scēliciter speculatiōi in-
cumbūt, vt post multoꝝ annorum cōtemplationē, post
tercii cœli peragratiōē, sup̄ Donatū, vel Alexandrum
Gallū, cōmentaria scribere haud pudeat. Non o Amici
si quis persuasione pp̄ria, doctrinæ op̄inōē induerit,
aut Theologico noīe sibiipsi dignus videbitur, ideo &
cōfestim mihi doctus, seu Theologus erit, quēadmodū
nec s̄ctus, si s̄ctitatis opera min⁹ præstiterit, equidē
magnum quid, & multa laude p̄sequendū cēseo, si qs ad
tantæ eruditionis fastigiū aspirare, ad tam exoptatam
metam puenire valeat, vt Theologica appellatiōe nō
indignus habeat̄, quādoquidem nō vulgi op̄inōe, nō
æqualiū adulatione frigida, sed vigiliis, sudoribus, al-
gore, inedia, immēsis deniq̄ ac infinitis laboribus, tam
præclarū ac ingētis sapiētix nomen acquiri poterit. Si
quidē præter grāmaticā litteras latinas, gr̄cas, & hæ-
breas callere necesse est. latinas, ne ob linguæ ruditatē
Barbarus potius q̄ Theologus esse videat̄. Gr̄cas,

stine littere
discende.
brece.

quoniā sine illis, nec cyclica disciplinæ, nec Aristoteles
 ipse intelligi queat. vt interim quātū fidei nostræ pdesse
 valeāt pretereā. Hæbreas quia ī illis, & veteris & noui
 testamenti mysteria cuncta deliteant. dein Dialectica
 quoq; discat, verū sincera, & suis terminis circūscripta.
 Proinde si Theologo Rhetorica defuerit, haud intelli-
 go, quo pacto pplo christiano verba veritatis annūciare
 valeat, si saltē vt vulgus intelligat docere, & ita affectus
 mouere velit, vt obiter aculeus in hominū mētibus relin-
 quat. q̄ si īdoctæ plebeculæ cōclusiōes, corrolaria, po-
 rismata, & reliqua dialecticæ incognita vocabula, nimis
 iactanter ostētare uelit, dormiat, seu penitus actio fri-
 gescat, necesse est. naturalis præterea ac transnaturalis,
 ad vnguē noscēda est philosophia, verū nō solū ea, quā
 Aristoteles diligētissime psequutus est, sed & diuinior
 illa, in qua sine cōtrouersia optimus Plato palmā obti-
 nuit, quē & Tullius philosophorū deū nominat, & diu⁹
 Augustinus ideo elegisse fatef, quoniā de vltimo hoīs
 fine, & de natura diuina, melius cæteris philosophis
 dixerit. vt interim de reliqs, tam nostris, q̄ græcis sileā
 Theologis, q̄ omnes vno ore fatent, Chriana religioni,
 maxime Platonica, cōuenire Theologiā. verū illa absq;
 q̄ttuor mathematicis disciplinis, Gæometria scz, Arith-
 metica, Musica, & Astronomia haud pfecte intelligi po-
 terit. q̄propter in Platonica scholæ vestibulo inscriptū
 fuisse, memoriæ pditū est, nemo huc gæometriæ expers
 ingrediat. igit & illæ discant, quo enī pacto quis absq;
 numeris Pythagoricis, seu Platoniciis lineis, animi ge-
 nerationē cognoscere posset? quēadmodū ex elementis,
 & linea recta, in circulū flexa cōstituaf, & p quē modū
 ex eodem circulo duo pducti, quorū ex altero septem
 annexi circuli, natura animæ tribuant, Sed & qd Plato

Hebreæ

Dialecti
discenda

Rhetori

Philosofia

Platonici
philosoph

In Tim

Barme

Abes
ne.

Historia

de primo omniū ente, & ei⁹ summa simplicitate, ac vni⁹
tate sentiat, quēadmodūq; æquiuoce, quō vniuoce, ens
de entibus predicet, scire opepreciū est. Quid de eter⁹
nis & incorporalib⁹ substantiis, vtrū ex nō ente omnino
an ex ente aliquo modo, & aliquo mō nō ente pductæ
sint. Quid de essentialiū incorporarū differentia, num
aliqua distinctio sit, ī substantiis separatis præterintel
lectū. Quid de formis, an formæ aliquæ sint separatae,
an prorsus inseparatae, q; si separatae, vtrū p se substēt,
an in secūdis animi cōceptibus posite sint? num formæ
abstractæ sint cōpositæ? Vtrum mūdus ingenitus atq;
æternus? vel genitus & fluxus? aut simul genitus, & in
genitus, & æternus. Quot motuū genera, quid de pui
dētia philosophet, & an p se sit, vel p accidens, de fato,
de libero arbitrio, & reliquis int⁹eris, vt ex multis ad
modū paucula delibem. quā & hoc scire refert, in qbus
Plato & Aristoteles dissidere vident, quid apud Aristo
telem materia & forma. Quid apud Platonē magnū &
paruū, & cur materiā, hoc aliquid appellarit, an prima
vel secūda substantia potior sit, vtrū Aristoteles animā
mortalem esse voluerit nec ne. quibus rationibus Plato
immortalitatē pbet? quo pacto Entelechia, motui quo
per se anima mouetur cōueniat? quid vehiculū animæ
Plato appellarit? & an virtus atq; honestū, vel potius
cōtemplandi scientia vltimus hominū finis censeride
beat. hæc & cūcta reliqua, in quibus tanti viri, seu con
ueniant, seu discrepent, siue in rebus naturalibus, siue
diuinis, siue iis quæ ad mores, siue ad differendi ratio
nem ptinent, virū doctū, & Theologico nomine dignū
examussim scire decet. p inde historia quoq; Theologo
haud negligenda videt, quoniam illa & libri sacri sunt
referti, & res gestæ ac temporū omniū ratio illius serie

recte explicant. præcipueq; is sapiēs habetur, qui ex
præteritis futurorū euētiū, prudēter colligere, & gna-
uiter præuidere nouit. Porro, si Theologus nec iure no- Ius diu
& huma
stro iam diuino q̃ humano peritus erit, non video quo
pacto diuina scite, ac sancte gubernare, vel humana so-
lenter, & legitime administrare valebit, nil igit q Theo-
logica laurea se dignū arbitrat̃ ignoret, sed ita pruden-
tia, eruditioē, vsu, experiētia excelleat, vt plane quēpiā
exquisitæ sapiētia & doctrinæ virum referre videatur.
Qualis olim fuit Io. Camerarius vangionū episcopus,
Io. Picus Mirādulanus/ Bohuslaus de Hassenstein/ Io
Keyserisbergi⁹/ Engelhardus Funck. Io Rays. Io Cuno,
memoria quorū inter beatos ppetuo cōnumaretur/ Ex
uiuētibus vero q̃lis est Reuerēdissimus Princeps Car-
dinalis Gurcensis, Io. Fran. Mirandule dominus/ Her-
man⁹ comes de Neuenar. Bernardus Adelmā/ Iacob⁹
de Bānissis Decanus Tridētī⁹/ Marquardus de Stein/
Sebastianus Sperantius hic Babenbergēsis, ille vero
Brixinēsis Præpositus/ Bolfgangus de Tanberg Pata-
uiēsis/ Erhardus Truchses Eystauriēsis, Andreas Fuchs
cum fratre suo Iacobo Babenbergēsis decanus/ Io. de
Staupitz Augustinensium vicarius/ Kilianus Leyb in
Rebdorff Prior, doctrina trilinguis/ Io. Macheysen mi-
norū prouincialis minister/ Gregorius Muffel Car-
melitarū puincialis/ Melchior Pfinzing diui Sebaldi
Georgius Beheym sancti Lauretīi Nurenbergæ Præ-
positus/ Erasmus Roterodamus/ Io. Speyserius/ Io.
Eckius/ Paulus Phrygio/ Io. Oecolampadius/ Esticam-
pianus/ Io. Codeus/ Thomas Murner minoritanus/
Vuenceflaus Linck/ Martinus Lueder Augustiniani/
omnes sacræ Theologiæ doctores/ Theodericus zobel
Io. Questēbergius/ Iacobus Vuimpfelingius/ Georgi

us Reus Nurenbergæ, Georgius Reyſt Friburgæ Cat
thufiani priores Vuolfgangus Volprecht Auguſtinen
ſium Nurébergæ prior Io. Lang, Io. Fug & ii Auguſti
niani Io. Cæſareus, Córádus Pelicanus minoritanus/
Benedictus Chelydonius/Hieronimus Emſer/Mucia
nus Ruſſus, Io. Bernerus/ Georgius Spalatinus/ Tho
mas Venatorius, Io. Hanerus. & qualis tu in primis
exiſtis doctiſſime mi Laurens, vt ex multis pauciſſi
mos recenſeam, conſultoq; præteream reliquos littera
riæ rei proceres, q ſacris initiati nō ſunt, moribus tamen
ac vitæ probitate admodum excelleant. ſuper omnia
vero Theologus viciis omnibus careat, ac virtutibus
cunctis abundet, ne facta doctrinæ contraria eſſe de
præhendantur, quoniam non in verbo neq; lingua, ſed
opere & veritate laus omnis cōſiſtit. atqui non ex omni
ligno mercurius exculpi poterit. verè haud ita ſentio, q
ſine litteratura Ethnica chriſti doctrinā, mancam eſſe
putem. abſit hoc, nam ſapiētia diuina, humanis nō in
diget inuētis. ideo & abſq; Platone, ac Ariſtotele, etiam
ad ſummū Theologiæ ſaſtigiū viam patere certiſſime
ſcio. & planiorē ſane p quam ex noſtris Hieronymus,
Auguſtinus Ambroſius Hilarius, & reliqui innumeri,
ex græcis Origenes, Baſilius, Nazāzenus, Athanaſi9
Cyrillus, ingreſſi ſunt. nō repræhēdo ſi quis beati Tho
mæ, vel ſubtilis Scoti, reliqua deniq; cūctorum ſpecu
lantium ſcripta, vel ad vnguē calluerit, verū ſacras litte
ras cūctis gētiliū nugis, longe anteponēdas eſſe duco.
in illis itaq; ingeniū exerceant ſcioli, & puerilibus Iſa
gogarum cōmentatiōibus inuigilare nō deſināt, dū mo
do pfectioribus, quos viderint excelfiora, digniora, ac
meliora eligere, nō inuideant, ſed potius æqui boniq;
faciāt, ſi illos chriſti dei noſtri euāgelicam doctrinam,

ne gentili
litteratu
theologi
edere poſ
ſit.

Dialecticę, vetus instrumētum Phisicę, magni Pauli & Apostolorū dogmata Methaphisicę, prīscorū deniq; Theologorū scripta logicę præferre cognouerint, vtpote quæ pro supbia humilitatē, p contētionē æquanimi-
tatem, pro inuidia Charitatē, p cūctis demū viciis vir-
tutes cūctas amplecti doceant. Eristicam & spinosam
Theologiam sibi retineāt, iis qui speculando cœlum cō-
tingerere nequeūt actiuam & euangelicam relinquāt.
Qua tu, vt ad te meus vertatur sermo, optime ac vene-
rande Capnion, potissimū instructus, omnes iniurias
ac cōtumelias, vt christianum decet masculo feras ani-
mo. quemadmodū enī qui cōtra æquitatem p̄ximū su-
um ledit, vir bonus haud appellari meretur, ita, & vir
fortis minime erit, q res aduersas tolerare nequit. maxi-
me linguæ rabiem, ac imperitorum voces profanas, in
primis itaq; regiū esse putato, male audire, præcipue
a palliatis illis mēdicabulis, & quæ innata sua inuidia
seipsos torquere solēt. siquidē nemo vnq; tam absolutæ
fœlicitatis fuit, q malignātium dētes & calumnias eui-
tare valuerit, nec vlla ratione fieri poterit, vt viris ma-
gnis maledici desint. nam vt de pphetis & christo deo
nostro, tanq; maiori q rebus comparet humanis sileā,
nōne omnes viri boni ac virtute præditi, semp & vbiq;
psequutionem perpeffi sunt. & vt Ethnicos præteream,
quid Alexander præsul Alexādrinus, qui in cōcilio Ni-
ceno cōtra Arrium subscripsit, ab æmulis ppeffus sit le-
gisti, qd Origenes, Cyrillus, Gregorius Nazanzenus,
Athanasius ab Arrianis, Basilus a valēte, Cyprianus
ab inuidis, Tertulianus a clericis, Chrysostomus a mu-
liere etiā pulsus est, Boecius a Theoderico interfectus,
diuus Hieronymus & Aurelius Augustinus, nunq; im-
proborum caruere morsibus. ergo igit̄ generosissime

Consola

Reuchlyn tu ne cede malis sed cōtra audentior ito, deo
enī dignus es visus, in quo experiet quid pati posses.
liquidem nil tibi pdesset laudari ab illis, quibus place-
re peccatū est. si hominibus placerem Apostolus inqt,
chrī seruus nō essem. nulla maiori laude affici poteras,
q̃ tam improbe culpari. vsq; ad tps scriptū est sustine-
bit patiēs et postea redditio iocūditatis. nil deerat qd̃
virtutū tuarū cumulo accedere posset, maximis honori-
bus functus eras, eam vitā exegeras quā optimus qsq;
etiam votis expetere deberet, in te natura omnes vires
suas cōtulerat, eruditione vbertim excellueras, litteris
latinis ornamento fueras, græcas ferme primus germa-
niæ intuleras, Hæbreas nō absq; singulari industria, &
ingēti admiratiōe didiceras, foelicissimi igenii tui q̃ plu-
rima, sed non vulgaria monimenta reliqueras, tam nu-
merosis igit̃ artibus, ac supra captū cogitatiōis ardu-
is, cursum cōpleueras, ac solū hoc deerat, vt aduersitate
aliq̃ insigni, animi tui magnitudo p̃barẽt, ac tanq̃ au-
rū igni examinaret̃. en occasio tibi oblata est ægregia,
q̃ fortitudinis, cōstatiæ, ac p̃bitatis tue, specimē singulare
præbere posses. illā igit̃ benigne amplectere, ac aqua
nimis & patiēter aduersitates tuas sustine, maxime ve-
ro linguæ violentiā, ac verborū temeritatē, quæ nil ali-
ud q̃ scœlerati animi idicia & testimōia existūt. Siqui-
dē insimulari quis innocēs potest, reuinci nisi nocēs nō
potest, magnumq; exemplū nisi mala fortuna nō inue-
nit. ac solum eum quē diligit deus corripit, & castigat
omnem filium quem recipit, nisi certares minime coro-
nam reportares, quis enī sanctorū sine tribulatione coro-
natus est? aut qs vnq̃ tam absolutę fœlicitatis extitit (si
tamē fœlicitas aliq̃ reb⁹ humanis inesse potest) vt vitā
sine miseria, calamitatibus, erumnis, aut saltem aduer-

fitatibus quibusdā exegerit? q̄ si quā indigna & nephā
da ego quoq̄ ab æmulis ptulerim, recēdere deberē, ante
diē clauso cōponet vesp̄ olimpo. verū diuina benigni-
tas, me hucusq̄ ab inimicorum insidiis tutum reddidit,
ac ex ore leonis & draconis animā meam cū iam mini-
mo minus interiret q̄ sepissime eripuit, laudabilis vero
tolerātia, qua ferme obcallui, & qua nil in hominibus
prestantius aut commodius reperiri poterit, omnes ad-
uersitates æquanimiter ferre docuit. pariter & tu exupe-
rantissime Reuchlyn, sup̄ dominū curam tuam iacta,
& ipse te enutriet, ac causam tuā discernet. nemo enī qui
domino credidit derelictus est, & nemo qui in eum spe-
rauit cōfusus est, q̄ nisi tecū fuisset tot aduersitatib⁹ resi-
stere minime potuisses, sed patiētiā Iob audiisti, & fi-
nē domini cōspexisti, q̄ est benedict⁹ i secula. Proinde
qd Zoilis nostris, ob tam impudētē et multifariā ver-
bigerationē imprecemur, num̄ superiorū & inferiorum
gratiam malam? num̄ vt species mortuorum, & quicq̄
manium aclaruarum vbiq̄ est, semp̄ obuias habeant?
omnia noctiū occurfacula, omnia bustorum formida-
mina, omnia sepulchrorum (vt ille ait) terriculamenta,
num̄ haud tolerandā fœminei sexus indignationem?
num̄ magni dei, num̄ pphetarū maledictiones vniuer-
sas? num̄ eorum instar, vt erubescant, & in æternum in-
gemiscāt? minime gētium, absit enī vt & nos sub chřiani
nominis pretexto, Iudaizare, aut veteratorū quorundā
pfectissimi discipuli esse videamur. sed qd precemur?
scilicet vt cōuertant̄ & viuant, saniolem mentē induāt,
iram comprimant, linguā & affectus refrenare discant,
meliores laceffere haud pergāt, maliciam, arrogātiā,
inuidiam, cū reliquis viciis cūctis longe arceant, igno-
rantiam deponāt, animum optimis disciplinis excolāt,

Conclusi

Euangelicæ veritati sedulo inhereāt, Paulinæ & prisco-
rum Theologorū doctrinæ rectam operam impendāt,
a Sophistica garrulitate defināt, verbis & operibus le-
gitime philosophari asuescāt, maledicere & malefacere
penitus dediscāt, deniq; omnē maliciam abiiciāt, virtu-
temq; adeo amplectētur, vt eam sanctitatē & innocēti-
am, quā verbis, moribus, victu & vestitu, coram homi-
nibus referre vidētur, etiā in cōspectu altissimi, plane
operibus, & re ipsa præstare valeāt. Cæterum ne iam
epistola fabulam ipsam prolixitate sua exuperet, ad te
mi Laurens noster redeat sermo. ego cum animi laxan-
di gratia Luciani Piscatorem plegissem, ac is p belle no-
stri Capniōis negotio cōuenire videret, precium operi
haud defuturum putauī, si eum in latinam linguam cō-
uertissem. Cum vero conatus inter tot negocia, vtcūq;
successisset, potissimū tibi, nasutissimi hominis sales di-
caui. Cum quia vetus amicitia, olim Romæ cōtracta,
cum magno tibi intercedit Reuchlyno. cuius doluisti
sepe dolore. tum quia officiis, & amorī tuo, studiorum
meorū partem haud tenuem deberi existimē, Equidē
natura rerum parens, cum vires suas experiri, ac quid
efficere posset. in te vno ostēdere vellet, præter ingenii
fœlicitatem, & eruditiois copiam, ea te donauit huma-
nitate, ea ornauit comitate, vt nil tibi esset iucundius,
nil exoptabilius, q̃ si ea, quæ sub mercede & multis di-
diceras sudoribus, amicos tuos gratis docere posses.
hinc est, q; haud parum multa, quæ antea ignorabam
tam in Astronomia & Mathematicis disciplinis, q̃ secre-
tiori philosophia (nō de supsticiosa sed sãcta loquor) ar-
te medēdi, ac marcialiū tormētorum vsu a te pceperim.
siqdem, haud secus belli q̃ pacis, artes egregie calles.
vtpote qui, vi. Alexandri machinaz quondā præfect⁹

fueris. sed utinā cum tam innumerata doctrina sis præditus, ut nil te, siue in diuinis, siue humanis litteris fugiat, longa rerū experientia admodum exceleas, Græca & latina facundia ita polleas, ut nemo tibi ætate nostra præferri possit, plus cōmuni studiosorū utilitati cōsulere, magis posteritatis curā gerere velis, quoadmodū in literario delitescere ocio, ac tibi ipsi potius viuere, quā instar Bilibaldi nescio cuius Criticorum subire censurā, tutius arbitraris. Sed utrum id laudabilius, nō præsens est discussionis. Proinde optime Laurens, nugacissimi Luciani, nō penitus nugaces, suscipe nugas, ac eum cum genio indulgere, ac frontem exporrigere volueris, in manus sumes, siquidem & si, lepore, iocis, ac salibus, vndiq; sit refertus. vafer tamē vicia tangit, & admissus circum-præcordia ludit. Vale scēlix mi suauissime ac ornatissime Laurens, ac Capnionem nostrum, & me amare non desinas, Salutat te Stabius noster qui a Cæsare reuersus inchoato operi feruenter incumbit. Ex Aediis nostris tertio kalendas Septēbris, Anno redēptionis nostræ, M. D. XVII.

Oratius

Τῶν γὰρ ὑβριζόντων ἡ θρασύτης κόλασις.

LVCIANI PISCATOR SEV
REVIVISCENTES,

Socrates.

Niice, iniice lapides crebros execrandum in
hunc, piice glebas, adiice testas, percutite fusti
bus calumniatorem, vide sis ne effugiat, &
tu Plato, iacta, & tu Chrysippe, tu quoque, agi
te, omnes pariter in illū obarmemur,

Pera ut reddat opem perā baculusque bacillo,

Siquidem communis est hostis, nec quispiam e nobis
existit quem non iniuria affecerit, tu vero o Diogenes,
si unquam alias, precipue nunc baculo utere, non desinas,
dignas conuiciator penas luat, quid hoc rei est? nūquid
Aristippe defessi estis? atqui minime oportebat,

Este Cati, atque acris nemo non immemor irā.

Aristoteles, accelera, quin propius accede, bene habet
capta est fera, deprehensus ne es celerate? porro confes
sim intelliges quos nam viros maledictis tuis laceffie
ris, verum quale nam fatum ipsum manebit? siquidem
varium quoddam mortis excogitabimus genus, crude
litate cuius omnes exaciari valeamus, etenim æquū est,
septies eum singulis nobis morte poenas expendere,
PLATO mihi quidem per Iouem erutis oculis, absce
saque lingua, cruci suffigendus videtur, prius tamē flagris
cesus, Tibi vero Empedocles quid? EMPEDOCLES
in Ethnæ crateras precipitandus, ut meliores conuiciis
incessandos haud esse addiscat, PLATO quinimmo
optimum esset, si Penthei vel Orphei instar inter pe
tras dilaniatus inueniretur, ita ut particulā vnusquisque
digrediens secum auferre posset LVCIANVS minime
verum mihi parcatis obsecro SOCRATES arctius
astringe amplius non dimitteris num quid Homerus
dicat vides,

Non est tuta fides hominum generiq; leonum
LVCIA, atqui & ego quoq; per Homerū vos oro, forsi-
tan enī illius reueremini carmina, meq; versus cōnectē-
tem haud spernetis

Me viuū capite haud hominē prauū, hec quoq; dona
Suscipite, æsq; aurum quæ curant & sapiētes.

PLATO verum neq; nobis aduersum te HomERICA
deerit respōsio, audi igitur,

Nec mihi mēte fugam tu persuadere valebis,

Postq; te teneo, & licet aurea verba loquaris.

LVCIA. Hei malorū, siquidem spes maxima Home-
rus, nos frustratur, ad Euripidem igit mihi cōfugiendū
erit, siquidem ille me forsitan saluabit

Ne supplicem interficite, haud fas occidere est.

PLATO Atqui nunquid & hæc sunt Euripidis?

Scelesta qui patrarunt mala decet pati.

LVCIA Igitur iuxta verba hæc me interficietis?

PLATO Recte per Iouem, inquit enī ille idem, Effre-
nioris & ex legis demētiq; extremū infortū occupat.

LVCIA Proinde quoniā omnino me interficere decre-
uistis, nullumq; mihi restet effugium, Agite, saltē hoc
mihi indicate, qui nam estis, quæue tam intoleranda a
nobis ppeffi sitis, vt tam intoleranter irascamini, ac me
mortis causa cepitis, PLATO qbus nos affeceris cōtu-
meliis, a teipso sceleratissime pquire, bellulisq; illis tuis
sermōibus, in qbus philosophiā ipsam, cōuiciis laceffi-
uisti, erga nosq; iniurius fuisti, cū tanq; ex cōciliabulis
viros sapientes preconio diuulgares, & qd' maximum
est, liberos, q̄propter indignatione moti, ppter te emer-
simus, ac tātis per inferos dereliquimus, Chrysippus iste,
ac Epicurus, Ego quoq; Plato, & Aristoteles ille, silens-
q; hic Pythagoras, Nec nō Diogenes, oēs deniq; quos

D

sermonibus tuis infamasti LVCIA respitavi, siquidē
nō me interficietis, si intellexeritis qualis nam ego erga
vos extiterim, q̄propter lapides abiicite, quin potius
referuate nam cōtra meritos vsui erūt PLATO nugar
ris, te etenī hodie perire necesse est, iamq̄ adeo ob per
petrata scelera, lapideum indues amictum LVCI atq̄
viri optimi, quem solū ex omnibus laudare oportebat,
familiarem vestrū, beniuolum, & cōuenientē, qn si plo
qui molestū nō est, studiorum vestrorū procuratorē, vt
intelligatis, interficietis, si me occideritis, qui tot ppter
vos labores exanclavi, videte igif ne instar philosopho
rum qui nunc sunt agatis, vt ingrati, iracundi, ac perfidi
erga virū beneficū videamini PLATO proh impudē
tiam, nūquid tibi ob cōiucia gratias debemus? vere hic
cum mancipiis sibi rem esse existimat. quādoquidē ob
tantas iniurias, verborūq̄ debachationē, beneficia no
bis enumerare conat̄ LVCIA vbi nam ego, vel quādo
vos iniuria affeci, qui semp philosophiam admiratus,
ac vosipsos summis extuli laudibus, cum sermonibus
quoq̄ a vobis derelictis assidue cōuersatus sum, quin
& hæc ipsa quæ ploquor, vnde quā a vobis accepi, ac
instar apiculæ decerpēs, hominibus ostēdo? at illi lau
dant, ac vniuscuiusq̄ florē, vnde, a quo, & quēadmodū
collegerim agnoscūt, meq̄ oratione ob florigeram hanc
messem cōmendant. sed verī vosipsos, ac prata vestra
amenissima, qui tam varia & versicoloria pduxistis ex
tollunt, quæ si quis recte secernere, cōnectere, ac cōcine
nare nouerit, ita vt minime alterū ab altero discrepet,
nūquid cum tam egregie quis a vobis affectus fuerit,
obloqui conabitur, viris benefactoribus, quoq̄ gratia
existimatiōis alicuius esse reputat? nī eiusde sit naturæ
cuius & Thamyris vel Euritus, ita vt vel musas, a qbus

canendi normā accepit, canēdo, vel Apollinem iacula-
tionis præceptorem, iaculādo, prouocare audeat PLA,
verum generose, hæc omnia Rhetorū more, ac maxime
rebus cōtraria ptulisti. siquidē pteruiorē tuam ostēdūt
audaciā, manifestāq; præ se ferūt iniusticiam, ac ingra-
titudinem, si cum a nobis, vt ipse fateris, iacula accepis,
ea cōtra nos iaculatus es, hunc vnum scopum obseruās,
vt nos omnes cōuiciis lacefferes. talem siquidē a te cōse-
quimur gratiam, quoniam prata illa florida tibi resera-
uimus, nec vt decerpes, sinuq; repleta discederes inhī-
buimus, ideo maxime ob hanc noxam mori dignus es
LVGIA videte, ire aures præbetis, & quæ iusta sunt
minime cōsideratis, ego vero me nuncq; in Platonis, vel
Chryssippi, seu Aristotelis, aut reliquorū vestri ordinis
irā incidere posse existimassem, sed lōge ab illis mihi
distare videmini, verū o admirādi, ne indemnātū, cau-
saq; nō cognita me interficiatis. q̄uis & id vos deceat,
ne vehemētia, ac manifesta violētia grassari videami-
ni, iure scz, cōtrouersias dissoluere, ratiōes dantes paritē
& accipiētes, iudicem eligere, meq; vel vna omnes accu-
sare, aut qui omniū vice id agat eligere, Ego vero obie-
ctis respōdere sum paratus, & si aliq; in re iniurius esse
cōuictus fuero, ac ita de me statuerit iudiciū, merita ex-
pendā supplicia, vosq; violētum nil ppetrabitis. si vero
crimina diluere videbor, ac insons & ab omni culpa ali-
enus esse inueniar, me iudices dimittēt, vos vero i eos q
vos deceiverūt, ac cōtra nōs instigarūt iram cōuertetis
PLATO hoc illud est, equum in campum vt iudices
eludere queas, educere conaris. siquidē te Rhetorē, &
causidicum vehemētem, in orationibusq; admodū calli-
dum esse dicūt. Proinde quē nam iudicem fieri cupis?
quē muneribus vt pro te sentētiam ferat (qualia iniusta

multa perpetrare cōsueuistis) corrumpere haud valeas.
LVCIA cōfide, huius enī rei gratia, nullum arbitrū
suspectum, vel ancipitem, seu qui p me iniuste calculū
ferat, mihi euenire desydero. & vt certius id cognoscere
possitis, Ego philosophiam ipsam vna vobiscū iudicē
eligo PLATO at quisnam accusabit si nos iudicaueri-
mus? LVCIA vosmetipsi accusate & iudicate, neq; enī
illud timeo quoniā tam iusta antecello causa, tamq; lu-
culēter & abunde me respōsurum cōfido PLATO qd
faciemus o Pythagora & Socrates? nam vir iste quoniā
iudicio experiri dignum ducit, haud absurde puocare
videtur SOCRA TES quid vero aliud q̃ vt ad iudi-
cium pgamus, assumptaq; philosophia, quid nam re-
spōsurus sit audiamus. nam absq; cognitione quid co-
nari, nō ad nos, sed potius ad viros quosdam iracūdos,
& qui iusticiam in manibus sitam cōtinent, spectare vi-
detur. præbebimus enī occasionē obloqui volētibus, si
virum lapidabimus, nec pro se respōdere pmittemus,
& hec nosmetipsi iusticiæ valedicētes, p̃inde qd Anito
& Melito accusatorib⁹ meis, vel qui me tum damnarūt
iudicibus, respondebo, si hic inauditus occubuerit, &
aqua omnino compos nō fuerit? PLATO recte o So-
crates admones, ad philosophiā igitur pgamus, & illa
quidē diiudicet, nos uero quicquid statuerit amplecte-
mur LVCIA Euge viri sapiētissimi, meliora hec & ius-
tiora, lapides vero vt dicebā seruate, siquidē paulopost
in iudicio indigebitis. verū vbi nam philosophiā quis
inueniet? vbi enī habitet non noui, q̃uis longo circum-
errauerim tēpore, domū ut eam cōuenire possem que-
rens, inde in quosdā, uilib⁹ amictos uestibus, barbasq;
pmissas gestatibus incidi, qui cum ad eandē se pergere
assererēt, eos scire existimās, interrogaui. at illi, quoniā

iores
ne mē
n pora

me longe plus ignari essent, ne de ignorantia redargui possent, uel omnino nil respondebant, uel ianuam aliā pro alia ostēdebant. ego uero in hunc usq; diem, domū repire haud quiui. Sepius uero ipse suspicans, uel ductore quopiam, ad quasdā ianuas pueni certissime tum inuenisse sperans, a multitudine ingredientium & egredientium coniecturam sumens, qui omnes seueritatem quandā pre se ferebant, forma erant decora, uultu uero meditabūdi. hosce insequutus, & ipse quoq; sum ingressus. ibi uiraginem conspexi quandā, non incuriose, sordide, uel incōcinne excultam, verū q̃ primū deprāhēdi, eam dependulos cincinnos minime ornādo negligere, uelitusq; cultū studiose affectare. & q̃uis tam exquisitis mūdiciis ornata esset, cultum tamen decoris gratia dissimulare nitebatur. apparebat & fucus quidā, lenociniūq; & uerba perq; meretricia. ab amatoribus uero laudata, admodū gaudebat, & si quis aliquid dedisset, auide suscipiebat. opulētiores quoq; iuxta se locabat, amatores autē inopes nec aspicere dignabatur. Sepius quoq; cū se casu denudasset, torques aureas, anguillis crassiores cōspiciebam. hec cum uidissem, cōfestim ad pedes sum cōuersus, oppido q̃ miseratione cōmotus, ob infortunatos illos nō naribus, sed barbis ad illā ptractos, ac Ixionis instar, p Iunone Idolo congregiētes PLA. hec quidem recte dixisti, nō enī manifestum nec cūctis notum est hostiū, atqui haud necesse erit ad illius accedere domū hic enī i Ceramico ipsam opperiemur, illa uero. iam adierit, ex Achademia reuertēs, ut etiā in Pœcilo obambulet, id enim quotidie facere cōsuevit. quin potius iam presto est. uides ne ex effigie decorē, māsuetudinem ex aspectu, ipsam uero cogitabūdam placide incedere? LVCIAN multas effigie, incessu, & uestitu

Ceramicus
locus Athenis
ubi q̃ in bello ceciderant
sepeliebantur.
A varietate
picturarum
pœcil' dict'
porticus nā
ibi bella uaria
q̃ Athenienses
aduersus hostes
gesserant depicta
erant
meminit
Pausanias.

similes video, atqui inter has omnes solū vna vera est
philosophia PLATO recte loqueris, verū quæ nā sit
cū solū loqui cœperit ostēdet PHILOSOPHIA Pape
cur Plato, Chrysippus quoq;, & Aristoteles, nec nō reliq;
omnes, ipsa mea disciplinarum capita apud superos?
Cur rursus in vitam? ecq; vos ex inferis lesit, iracūdis si
miles estis. quis nā hic existit? quē cōprehēsum ducitis?
nūquid fur est? seu homicida? vel sacrilegus? PLATO
ita p Iouem o philosophia, & omniū sacrilegorū inqui
natissimus, q te sanctissimā maledictis incessere cona
tus est, pariterq; nos omnes, quotquot abs te quippiā
didicimus, ac posteris vtēdum dereliquimus PHILO,
itaq; maledicēte quopiā indignamini? cum sciatis quæ
nam ego a comœdia in Dionysiis audire soleo, attamē
ipsam amicam esse duco, neq; in ius voco, seu accedens
incuso, verū cōueniētia, & festo cōgruētia ludere pmit
to, noui enim q; nil ob scommata redditur deterius, sed
ecōtra quodcūq; bonū existit, tanq; aurum cum erutum
inciditur, clarius relucet, fitq; splēdidius. at vos nescio
quēadmodū iracundia, ac indignatiōi accēsi estis? pin
de cur eum strangulatis? PLATO vnum hunc postu
lantes diem, cōtra illum emerimus, vt ob cōmissa male
facta dignas psoluat pœnas. Fama etenī cognouimus
qualia cōtra nos in vulgus sparserit. PHILO igit eum
indemnatum ac inauditū interficietis? atqui dicere qd
velle videt PLATO minime, verū negociū omne tibi
cōmitteremus, vt cognita causa quicqd visum fuerit statu
as, PHILO, Quid tu ais? LVCIA, hoc idem o Hera
philosophia, quādoquidē sola veritatem inuenire potis
es, vix enī multis obtinui prœcibus, vt tibi causa dele
garet PLATO nunc o execrāde, ipsam dominā appel
las, pauloante vero rem esse turpissimā philosophiam

asserebas, cū in tāto theatro, etiā p duobus obulis unū
quēq; singularim venalē pponeres, meministi ne sermo
num? PHILO, atq videte ne nō philosophiā iste, verū
præstigiatores viros, sub vestri nominis obtentu multa
ac fœda cōmittētes maledictis insectatus sit LVCIA,
Quā primū cognosces si saltem respōdentem audire ve
lis. tantūmodo ad Arium abeamus pagum, seu potius
in arcem ipsam, vt tanq; ex specula cuncta pariter quæ
in vrbe sunt manifeste pateāt, PHILO, at vos o amice
in Poecilo tantisp; deambuletis porticu. adero etenim q̃
primū diiudicatum fuerit LVCIA Quæ nam o philo
sophia hæ sunt? nam & ipse admodū ornatae esse vidē
tur PHILO virilis hæc virtus ipsa, illa vero modestia,
penes quā iusticia, at antesignana disciplina, dubio ve
ro colore, & vix apparens illa, veritas est LVCIA non
video quā nam dicis PHILO nōne inornatā illam cerni
tis, nudā inq; subterfugientē semp ac subterlabētem?
LVCIA vix nūc tandem cerno. verū cur & non has du
cis? vt penitus repleatur cōfessus. siquidē veritatem, &
patrocinū ad iudiciū pariter ascēdere volo PHILO.
recte plouem, sequimini igit; & vos. nō enī difficile erit
vnicum iudicare iudiciū. præcipue cum de nostris age
VERITAS abite vos. nil enī mea refert ea audire,
quæ pridem qualia sint noui LVCIA verum o veritas,
vt iudicio adsis, ac singula diligēter exquiras, maxime
nostra interest PHILO, nūquid famulicium hoc, mihi
admodum beniuolū deducam? LVCIA ualde quidē
& quēcunq; uolueris PHILO Sequimini o ingenuitas
loquēdiq; libertas, ut miserum hunc homuncionē ama
torem nostrū, ac nullo prætextu iusto periclitantem, sal
uare possimus. at tu Elenche illic remane, LVCIAN,
minime o Hera, quin ille quoq; ueniat, & si quis alius;

Locus at
nis ubi
stes causa
dixit rōb
ad rē pn.
ctabāt ser
rissime ad
nūstrabāt

ad hoc lo-
quor veri-
tatem glori-
ficari
argutor
us.

haud enī cum fortuitis necesse est me depugnare feris,
verū cum arrogantibus difficillimēq; redargutionis ho-
minibus, & qui semp effugia quedam inueniant, ita vt
necessarius sit Elenchus, PHILO, igit & admodū ne-
cessari⁹, meli⁹ si & demōstrationē tecū assumes VERI
Sequitur omnes, quādoquidē ad iudiciū necessarij vi-
demini, ARISTOTELIS Cernis ne o Philosophia?
quēadmodum ppter nos veritati sublādatur, PHILO,
nunqd o Plato, Chrysippe, & Aristoteles, veremini ne
sui causa cum ueritas sit mentia? PLATO, nō hoc, sed
admodū callidus est, & blādulus, ita ut illi psuadere
posset, PHILO, Cōfide, nil iniqui, cū iusticia hec ad-
sit fieri poterit, abeamus igit, uerū dic mihi tu, qd tibi
nomē est? LVCIA mihi, Parrisiades, Alethionis Elen-
xiclei. PHILO, Patria uero quæ nam? LVCIAN. Sy-
ria o Philosophia, iuxta Euphratem. Sed quid hoc est?
nouī enī quosdā ex his meis aduersariis, non minus q̃
ego sim barbaros genere, moribus uero, & disciplina,
non Solenses, uel Cyprios, seu Babylonios, aut Stagiri-
tas. Siquidē quātū ad te ptinet, nil refert, si quis uoce sit
barbarus, dūmodo iuste ac recte sentire uideat. PHI-
LOSO, bene dicis, uerū & hoc quero, quā nam artem
nosti? quoniā & id scire decet. LVCIA, arrogantiæ sum-
osor, & uersuciæ osor, & mēdaci osor, & insolētiæ osor,
omnesq; eiusmodi coingnatorū hoīm odi species, sunt
enī ut nosti perq; multæ. PHILO, Hercules, odii pla-
nam exerces artem. LVCIA, recte dicis. cernis etenim
quibus nam odio sum, & quēadmodū ppter eam peri-
clitor. uerū & cōtrariam admodū pbe noui artem. eam
inquā quæ ab amare exordiū sumit, sum enī ueritatis
amator, & honesti amator, & sinceritatis amator ac oīm
quæ ad amare spectare uidētur, uerum pauci admodū

hac arte sunt digni. Qui uero ex aduerso sunt cōstituti,
ac odio magis familiares infiniti, perichitor igit̃ illā qdē
ob segniciem iam dediscere, hāc uero etiā nimiū callere
PHILO, atq̃ haud oportebat. eiusdē enī ferūt esse & il-
la, & ista. ita ut indiuisibilis sit ars. vnica etenī est, q̃uis
binæ esse videantur. LVCIA, melius tu hec o Philoso-
phia nosti, meum uero ita se habet, ut prauos odio ha-
bere, bonos aut̃ laudare & amare cōsueuerim PHILO
Age, quo oportebat iam deuenimus. hic in Mineruæ
iudicabim⁹ vestibulo, Heus sacerdos, dispone sedilia.
nos interim deā adorabimus. LVCIA, obsecro Pallas,
cōtra arrogātes mihi auxiliū ferto, ac recordare, quāta
ip̃sorū piuria quotidie audis. sola enī tanq̃ speculatrix
quæ p̃petrāt vides, nūc tēpus illos vlciscēdi adest. si ve-
ro me victū cernes, nigrosq̃ supare, tuū adice calculū,
meq̃ saluato, PHILO, Agite iam cōsedimus. vestras
parati audire querelas. vos uero ex omnibus quēpiam
eligatis, q̃ egregie accusare, ac redarguere nouerit. quā-
doquidē impossibile est vos omnes pariter loqui. Tu
aut̃ Parrisiades dehinc respondebis, REVIVISCEN,
Quis igit̃ e nobis, ut potissimū hanc agat causam ido-
neus erit? tua o Plato excellēs prudētia est admiranda,
eloquētia uero redundās, & Attico lepore referta, flexa-
nima, & venusta, cognitio aut̃, ac diligētia, nec nō tem-
pestiua demōstrationū inductio, hec omnia copiose ti-
bi adsunt. quapropter accusationē suscipe, & p̃ cunctis
quæ digna sunt eloquere. ac omniū illorū nūc reminisca-
ris, & in hoc vnū cōfer, si quid aduersus Gorgiam, aut
Polū, seu Prodicū, vel Hippiam a te dictū est, vehemē-
tior hic existit. expedi igit̃ ironias, & sales, copiosasq̃
illas & iocūdas comitates. quā si videbitur, nōnunq̃
exuperes, ut magnus Iupiter alatum impellat currum,
ac indignatiōe moneat, nī ille debitas expēdat pœnas

E

PLATO, minime, sed vehemētiore quēdam eligam⁹,
Diogenē hūc, vel Antisthenē, aut Cratetē, seu te Chry-
sippe, nō enī elegātiæ ppolitæ in præsenti, nec cōscribē
di acrimoniæ est tēpus, sed redargutiōis cuiusdā, ac iu-
dicialis exercitatiōis. Rhetor enī est Parrisiades. DIO-
GENES, pinde ego ipse accusabo. nō enī sermonibus
nimiū lōgis opus esse arbitror. accedit qđ prē cūctis re-
liquis iniuria sim affectus, pauloante præcio duorum
obulorum, præconis voce venalis expositus. PLATO,
Diogenes o Philosophia, pro cūctis loquēdi puinciam
subibit. verū o generose memineris, te accusatiōe ista
nō solū rem tuā sed cōmunē agere. si enī inuicem in qui-
busdam discrepamus, tu id nūc minime scruteris, nec
quis rectius sentiat ingrere curabis, sed ob hoc solum,
quoniā Philosophia ipsa iniuria sit affecta, ac male in
Parrisiadis audierit sermonibus, indigneris. opiniōes
vero, in qbus dissidere videmur, omitte, pro ea re quæ
omnibus cōmunis est digladiare. vide sis, te solū præ-
posuimus, ac nūc in te cūcta nostra periclitātur, vt vel
maxime sincera videant, vel talia, qualia ille designa-
uit esse credantur. DIOGE, Cōfidite, nihil prætermi-
temus. p omnib⁹ verba faciā. pinde, & si Philosophia
sermonibus cōmota, natura enī mansueta ac mitis est,
ipsum absoluere statuerit, nō tamē mea deerūt, illi enī,
quod baculos haud frustra geramus ostēdam PHILO-
minime hoc, verū potius sermone. satius enī lingua, q̃
ligno, rem agere. ne igit cūcteris. iā enī effusa est aqua,
cōciliumq; in te oculos cōiecit. LVCI, at reliqui quoq;
o Philosophia cōfideāt, ac vobiscū diiudicēt. Diogenes
vero solus accuset. PHILO, verū nūqd vereris ne cōtra
te calculū ferāt? LVCIA, minime. plures enī superare
volo. PHILO, generosa hec tua, desedete igit. tu vero
Diogenes loquere. DIOGE, Quales nam circa vitam

orologiū

o Philosophia, viri extiterimus, tute optimenosti, ver-
bisq; minime indiget. nam vt de me sileam, quis nam
ignorat quāta bona Pythagoras iste, & Plato, & Aristo-
teles, & Chrysippus, reliq; deniq; in vitę humanę vsum
cōtulerint? verū qbus nam cōtumeliis, quāuis tales exti-
terimus, scelestissimus hic Parrisiades nos lacefferit, iā
dicere pergā. Cum enī Rhetor vt aiunt fuisset, dereli-
cto foro ac illius existimatiōe, quicquid vehemētia ac
oratorii vigoris cōsequutus est, vniuerso illo cōtra nos
se instruens, nō desinit maledictis insectari, prestigiato-
res ac deceptores sub īde vocās, multitudinēq; vt nos de-
rideat & cōtemnat, tanq̃ nulli9 simus momēti psuadet.
quinimmo multorū iam odium nō in nos solū, sed cōtra
te quoq; o philosophia suscitauit, potissima etiam tua,
mēdacia ac nugas appellās, & quæ nos edocuisti sub-
fannatiōe, incessens, ita vt a spectatonib9 laudet, ac nō
vulgariter illi applaudeat, nos vero intolerādis afficia-
mur iniuriis. vulgus siquidē eiusce vt plurimū est natu-
ræ, vt cū res cauillatiōe ac maledicētia agat, gaudeat.
pręcipue cū ea que absolutissima esse vident, mordicus
arripiūtur. quēadmodū olim gaudebat, cū Aristopha-
nes, & Eupolis, irrisiōis gratia, Socratē hūc, in scēnam
introducerēt. Comœdialq; absurdas quasdā de illo cō-
mentarētur. Et illi quidē cōtra virū vnū talia sunt ausi,
ac in dionysiis, cum id facere cōcessum esset, Scomma-
taq; pars quedā festiuitatis viderētur, forsitanq; deus,
cū lepidus quispiā esset, delectaret. at iste deliberate,
ac multo studio instructus, in optimos quosq; inuect9
est. librū enī ingētem blasphemis quibusdam refertū
cōscripsit, magnaq; voce Platoni, Pythagorę, Aristoteli
huic, Chrysippo illi, mihi, omnib9 deniq; maledicit, cū
id nec festiuitas pmittat, nec priuatim aliq; in re a nobis
lesus fuerit. parcendum enim sibi foret, si talia iniuriam

repellēdo, nō inferēdo ageret. & qd' omniū grauissimū
existit, sub tui nominis pretextu, talia o philosophia fa-
cere audet. nec nō eodem conatu, dialogo familiari no-
stro auxiliatore & mimo cōtra nos vtiē. qnetiā Menip-
po viro nobis amico psuasit, vt q̃ plurimū in comicis il-
lis cauillis sibi assistat, qui solus nō adest, neq; nobiscū
p̃dita societate, accusat. p̃ quibus omnibus p̃cenas lue-
re est dignus. Quid enī cōtra hec dicere posset? cū exa-
ctissima quoq; coram tot testibus carpere ausus fuit. in
quorum vtilitatē hoc quoq; redūdabit, si ipsum p̃cena
affectū spectauerint. nemo enī de hinc philosophiam
tam facile cōtemnere audebit. p̃inde in hac re quietem
agere, & iniuriantē tolerare, nō modestiā sed extrema
ignauia & amentia indicium cēsendū esset. Cæterū po-
strema cui nā ferēda sunt? Siquidē nos tanq; mancipia
in venaliciū deducēs, ac p̃conis vt aiunt, voce diuēdi-
dit, nōnullos p̃cicio ingēti, quosdā mina Attica, me vero
sceleratissimus ille, obulis duobus, ita vt circūstantibus
risum moueret, eam ob causam indignatiōe perciti, in
illū manus iniēcimus, teq; rogamus vt nos turpissimis
affectos iniuriis vlciscaris. **REVIVISCENTES**, Eu-
ge o Diogenes, p̃ cunctis vt decebat egregie perorasti
PHILO, desinite inuicē laudare. infunde respōsuro, tu
vero Parrisiades dicere p̃gas, nūc enī tibi aqua defluit,
ne igit̃ cunctens, **PARRISIADES**, nō omnia mea o
philosophia, in accusatiōe sua, Diogenes recēsuit, verū
magna ex parte, que difficiliora erāt, nescio qua ratione
ductus p̃termisit. tantū vero aberit, vt me illa minus
dixisse negē, vel p̃meditatā excusatiōez quandā p̃æ-
tendam, vt si qua ille idem reticuit, vel ego antea haud
ptulerim, nūc vel p̃cipue expedire videar. ita enī in-
telliges quos nā arrogātes & p̃æstigiatores appellans
diuulgauerim, aut maledictis meis lacefferim, p̃inde

erte 1100
ogium.

hoc solū mihi cōsiderate, nūquid in cūctis veritatē dixē-
ro. quod si blasphemī, vel asperi quid in se oratio habe-
re videbit̃, nō me redarguēdum, sed rectius vt arbitror
illos, q̃ talia cōmittūt, accusandos esse puto. Ego siquē
cōfestim ac pcepissem, quantis incōmodis rhetores dea
grauari necessum esset, deceptionibus sc̃z, mendaciis,
temeritate, clamore, pressioibus, infinitis deniq; aliis,
hec quidē vt decebat cūcta declinaui, ad tuaq; o philo-
sophia bona aspirās, quantum mihi vitæ adhuc reliqui
esset, tanq̃ ex fluctuatiōe ac tempestate, in trāquillum
quēdam subiēs portū, sub tua p̃tectione viuere expete-
bam. ac postea q̃ ad vestra tantummodo transgressus
essem, te quidē p̃ vt cōueniens erat, ac reliquos omnes
qui vitæ optimæ institutores fuissent, admirabar, tanq̃
qui manus ad eos festinātibus porrigerēt, ad optimaq;
& vtilissima adhortarent̃. Si quis solū ea, trāsgressus nō
esset, seu neglexisset, verū firmiter regulas quas tulisse-
tis, inspexisset, ad illasq; vitā suā direxisset, ac instruxis-
set, quod quidē p̃ Iouem inter nos pauci facere cōsueue-
rūt. Cum vero q̃ plurimos cernerē, philosophiæ amore
minime teneri, verū ob huius rei gloriolā solā, prompta
hec ac vulgaria, & quæcūq; omnino faciliter imitantur,
admodū recte, bonorum instar virorū assimilare, bar-
bam inquā, ac incessum, nec nō induuium, Cæterū vitā
aceorū actus formæ cōtradicare, vobisq; penitus cōtra-
ria exercere, ac p̃fessionis dignitatē corrūpere, indigna-
bar, videbaturq; mihi res admodū similis esse Tragico
mimo, qui mollis esset ac muliebris, Achillem vero, seu
Theseum, vel Herculem ageret ipsum, Cum tamē neq;
Heroice incederet, vel loqueret̃, verū ita sub tali lasci-
uīret p̃sona, vt nec Helena vel Polyxene, cum id earum
modestix minus cōueniret, tolerare possent. taceo Her-
culem Callinicū qui vt mihi videt̃, q̃ primū cōuersus,

E iiii

Hercule
tātē 7 Ger-
rum ab im-
ris extrah-
tē memini
Desyebiu

claua talem verberasset, ipsum inquā ac psonam illam, que tam effœminate eum repræsentiādo cõtaminasset. Talia igit cum vosipfos quoq; ab illis ppeti viderem, nō tuli hypocriseos impudentiam, si cum Simiē essent, Heroū psonas assumere, vel Cumanum illū asinū imitari auderēt, qui leonina indutus pelle, leo quoq; ipse videri volebat, cum aduersus Cumenses ignaros admodum horrende, & aspere rugiret, donec hospes quidam ipsum nō leonē, sed asinum esse deprehēdisset, verbis redarguisset, fustibusq; insequut⁹ verberasset. Proinde quod maxime intolerandum mihi videbat^r, id erat, nemo nō hominū, si quēpiā ex illis flagiciosum, seu turpe aut impudicum aliquid committere vidisset, confestim philosophiā ipsam, siue Chrysippum, aut Platonē, seu Pythagoram, vel cuiuscūq; cognomē, non doctrinā delinquēs ille assumpserat, accusabat. & quoniā ille coinquinate viuebat, homines male quoq; de vobis, multis antea seculis defunctis, coniectabant^r. non enī de viuētibus vobis inquisitio fiebat, Sed iam ex pedibus sublatis, omnes vero manifeste cernerēt, q̃ molesta & impudica ille cōmitteret, vos quoq; indicta causa condemnabāt, ac pari calumnia dilacerabāt. ego vero cum hec cernerē, ferre non potui, verum eos redarguebam, a vobisq; secernebā. vos vero honore ppter hęc me dignū, in iudicium rapitis. nūquid igitur si iniciatum quēpiā viderē, occulta deorum prodentē, ac in publicū efferentem mysteria, ideoq; indignarer, & reprahēderem, me impiū esse existimaretis? at q minus iuste, quādoquidē certaminum quoq; prefecti, Mimos qui vel Palladis, aut Neptuni seu Iouis assumpserunt psonam, non tamē cōmode, nec ex deorum egere dignitate, flagellare consueuerunt. at ii minime irāscuntur illis, si flagelliferos, quēpiam psona ornatum, seu forma decoratum, verberare

iusserunt, verum vt arbitror vapulantes potius laudare consueuerūt. Seruum enī, vel nuncium, minus apte representare, paruus error. At Iouē ipsum seu Herculem, haud p dignitate spectatoribus ostēdere, turpe ac piaculo simile esse videtur. quinimmo & hoc omniū est absurdissimum, q̄ cum multi ex eis dogmata vestra exacte calleant, ita tamen viuunt, ac si ideo tantum illa legerint, ac meditando opam impēderint, vt contraria exercere possint. Cuncta enī quæ dicunt, veluti pecuniæ, ac gloriæ contēptum, solumq̄ honestū bonum esse arbitrari, ira vacuum esse, & splēdida queq̄, despici debere, bonis æqualiter pfruēdum esse, honesta p deum, admiranda, sapiētiae & veritatis sunt plæna, at ii qui hæc ipsa sub mercede docēt, & diuites admirātur, & argēto inhiant, caniculis iracundiores, leporibus timidiores, Symis blandiores, Asinis petulantiores, felibus rapaciores, gallis contētiosiores. ita igitur affecti, quid aliud q̄ risum mouēt, inuicē circa diuitum ianuas se conculcātes, cenascq̄ diuersas appetētes, & in illis ipsis moleste laudantes, ac vltra honestatē se ingurgitātes, cuncta reprehēdentes, & inter calices illepida & absona philosophātes, merū deniq̄ minime ferētes. Idiotæ vero, quos cōuiuio interesse contingit, ridēt sc̄z, ac philosophiæ quoniam piacula talia producat, insultant. Est & illud oīm absurdissimum, q̄ cum vnusquisq̄ nullius se rei indigere affirmat, Sed solum sapientē diuitē esse vociferatur, paulo tamē post accedēs postulat, & si non accipit indignatur, pariter ac si quis regie ornatus, arduam gestat Tiaram, nec nō diadema, & reliq̄ signa regia, friuolarū tamē rerum indigus mēdicet. Proinde cū ipsi quid accipere debēt, multus q̄ omnia cōmunia esse cōueniat sermo. & q̄ indeferētes diuitiæ, & aurum vel argētum nil a litoralibus differat lapillis. At cum vetus quispiam

amicus, & familiaris, auxilii indigēs accedit, & paucula quædā ex multis postulat, taciturnitas, & indigētia, & ruditas, & dictorum in contrarium palinodia, variisq; de amicitia sermones illi, nec non virtus, ac honestū, quo nam abeāt ignoro. sunt enī verba hæc uere pēnata, & penitus euanescentia, quæ illi frustra in quotidiana cōuersatione, umbratili inter sese iactitant pugna. eo usq; enī unusquisq; eorum amicus existit, quousq; nec de argento, neq; de auro, seu de cōmodo agit, q; si quis obulum tantummodo ostēderit, confestim pax soluitur, ac omnia turbantur implacataq; redduntur, libri excidūt, & uirtus aufugit, quēadmodum & canibus euenit, inter quos si quispiam os proiecerit, confestim exiliūt, ac inuicem mordēt, & illi qui prior os rapuit allatrant, fertur Egyptius rex quidam Simios vt tripudiarent instituisse, animaliaq; (nam admodū ad res humanas imitandas sunt apta) celerrime didicisse, vt psonata ac purpurata saltaret, eratq; admodum visu res digna, donec spectator quispiā urbanus, nuces esinu depromptas, in medium abiiceret, id Simiæ vidētes, tripudii oblitę, id q; erant Simię p saltatoribus euaserunt, psonas cōtegebant, vestitum discerpebant, inuicēq; pro fructibus depugnabāt, ita vt Pyrrichie ordo dissolueret, a theatropq; rideretur. talia & hippetrant, quos ego conuiciis insectatus sum, nec vnq; redarguere, & comicis moribus impetere desinam, verum nō ita insanio, vt in vos, seu vobis similes (sunt enī sunt pfecto nōnulli qui vere philosophiā amplectant) blasphemī quid, vel sinistrū euomam, q;uis si quid haberem quod dicerē, nūquid hoc vos ad vitam reducere deberet? at vero vt gloriosi illi, ac deo inimici odio habeant, admodū dignū existimo. Proinde tu Pythagora, & Plato, & Chrysippe, & Aristoteles, nūqd tales vobis cōgruere, vel in humane

vitę vsum familiare, seu cōueniēs quid ostēdisse dicitis?
ita p Iouem inquit, Hercules & simia, an quia barbas
nutriūt, & seueritatē prae se ferre, philosophiam quoq;
exercere vident, ideo vobis similes erūt? quinimmo per
tulissē si ad simulationem ipsam quoq; apti fuissent,
nūc vero citius vultur lusciniā imitabit, quā illi phi
losophos. p inde quæ p meipso dicēda erant, exposui.
at tu veritas nūquid vera sint testificare. PHILO, nūc
longius o Parrisiade absiste. quid nobis agendum erit,
quomodo vobis vir dixisse videat? VIRTVS ego qdē
o philosophia interim cum iste peroraret, terram subire
optabam, adeo vera omnia p tulit. Siquidem audiens
vnumquēq; qui talia faceret, agnoscebam, interimq; di
cta aliqua in hunc, alia vero in eum, qui grauiā ppetra
ret referebam. etenim perq; manifeste viros, tanq; pictur
ra quadam cuncta conferēs, expressit, ac nō solū corpo
ra, sed & animas ipsas admodum exacte designauit.
PHILO, & ego quoq; o virtus admodum erubui. vos
vero quid dicitis? RESVS, Quid aliud q; a crimine
eum absolui, inter amicosq; & benefactores nros ascri
bi debere. plane etenim nobis idem q; Iliensibus euenit
qui hunc tanq; tragedum quēpiam aduersus nos exci
tauimus, qui Phrygum decantaret calamitates. Canat
igitur, & dei inimicos tragice exagitet, DIOGE, & ego
quoq; o philosophia admodū virum laudo, ac cuncta
quę illi obieci execror, et quia generosus est amicū eum
facio. PHILO, euge o Parrisiades quoniā in omnibus
superior euasisti, ab accusatione te absoluiamus, de hinc
vero noster eris. PARRISI, hanc primā adoraui, verū
aliud magis Tragicum opus mihi supesse puto. Siqui
dem o valde veneranda victoria, quotidie vitam meā
venerabilem reddis, nec coronare desinis. VIRTVS,
nunqd igit & illos citemus, ac a secundo iam ordiamur

cratere: vt pœnas ob ea ppter quæ in nos iniuriæ fuere
expendant, Parrisiades autem vnumquẽq; accusabit,
PARRISI, recte o virtus eloquuta es, q̃propter heus
tu minister Syllogisme, ocus in vrbẽ deflectere, Philo-
sophosq; vt p̃stato sint, citare p̃gas SYLLOGISMVS
audi tace, philosophos vt in arcem ascẽdant, ac de virtu-
te, philosophia, ac iusticia rationẽ reddãt cito, PARRI
vides ne? pauci citationi obediẽtes conueniũt, partim
vero iudicium timent, at plurimi ociosi non sunt, circa
diuites enĩ versant, si vero cunctos aduenire cupis, de
iis p̃conũm o Syllogisme pronuncia. PHILO, mi-
nime, verũ tu Parrisiades ex arbitrio tuo illos conuoca
PARRISI, atqui minime hoc difficile erit. Audi tace.
quicunq; se philosophos esse dicunt, & quicunq; nomẽ
hoc ad se spectare arbitrant, ad distributionẽ in arcem
veniãt, singulis enĩ minæ dabunt duæ, sesaminaq; pla-
centa, Quicunq; vero barbam profundam ostenderit,
ille & Caricarũ massam accipiet, nemo vero, seu mode-
stiam, vel iusticiam, aut continẽtiam afferat, siquidẽ hec
si non aderint, necessaria sunt minime. quinq; p̃terea
syllogismos vnusquisq; aporter, non enĩ fas absq; his
sapientem esse. duo deniq; auri talenta in medio expo-
nentur, quibus illũ donabimus,

Qui verbis omnes possit contendere contra,

Pape, q̃ refertus est impellẽtium multitudine ascẽsus,
quem ad modũ ob duas tantum accelerãt minas, apud
Pelasgicum quidã, & iuxta Aesculapii templũ alii, circa
Arion pagum quoq; multi, nonnulli & penes Tali se-
pulchrũ, quin reliqui admotis scalis, p̃ geminorũ ædem
turmatim, vt pœnas dent, irrũpunt, & p̃ Iouem apum
instar racematim vt Homeri verbis vtar, sed & hinc q̃
plures, illinc quoq; innumeri.

Quot folia & flores nascuntur tempore verno.

oca Atbe
is iuxta ar
m.

Atqui breuiter confidentiū clangore repleta est arx, ac
vndiq; pera, barba, assentatio, impudentia, baculi, gu-
lositas, Syllogismus, auaricia, ac pauci illi, quicunq; ad
primū illud conuenerāt praconiū latētes, & ignoti reli-
quorū multitudini intermixti, sub aliarū formarū simili-
tudine deliteſcūt. est & hoc o philosophia moleſtiſſimū,
& i quo te maxime quis repræhēdere queat, qd' minime
notas & ſigna illis inuſiſti. ſiquidē præſtigiatores iſti.
ſepius ad perſuadēdum, vere philoſophantibus, ſunt
aptiores, PHILO, paulo poſt hoc fiet, verū iam animū
aduertam⁹, PLATONICVS, primos nos platonicos
ipſos accipe decet, PYTHAGORICVS minime, ſed
nos Pythagoricos, prior enī erat Pythagoras. STOI-
CVS, deſipitis. præſtantiores nos, qui a porticu PERI-
PATETICI minime quidem, verū nos ex Peripato,
in rebus ſumus priores. EPICVREI, nobis Epicureis
placetas date, & Caricarū maſſas, de minis vero expe-
ctabimus, donec vltimi accipere debeāt, ACADEMI-
CI, vbi duo ſunt talēta? ſiquidē nos Academici oſtēde-
mus, quātum aliis ſimus contēcioſiores, STOICI, non
nobis Stoicis præſentibus, PHILO, a contentionibus
deſiſtatis, vos vero Cynici ne inuicem impellatis, neue
baculis verberetis, nam ppter alia vocatī eſtis, ego enī
Philosophia, nūc vna cum virtute & veritate diiudica-
bimus, qui nam ſint qui vere philoſophētur, inde qui
noſtris inſtitutis viuere inuenient, ſœlices erūt, & opti-
mi eſſe iudicabunt, At ſubdolos illos, nilq; ad nos ſpe-
ctantes, malos male pdemus, ne dum ſibi ipſis cōtraria
cōmittunt, arrogantia tamē efferant. uerū quid hoc eſt?
fugitis ne? ita p Iouem, multi p cōfragofa defiliūt, adeo
ut penitus euacuata ſit arx, preter paucos illos, qui iudi-
cium haud formidātes remanſere, nos uero miniſtri pe-
ram, quā Cyniculus fugiēdo abiicit, tollatis. Sed quid

in illa latet? nunquid lupini? seu libri? vel panes tosti?
PARRIS, minime, sed aurū hoc, & vnguentū, ac culter
sacrificulus, speculū quoq; & tali, PHILO, Euge o ge-
nerose, hec tibi exercicii erant viatica? cum illisq; omni-
bus cōuiciari, ac alios docere audebas? PARRISIA,
nobis itaq; illi tales. cæterū vos considerare decet, quo
pacto error hic tollat, ac homines cognosci queant, qui
nam ex illis boni, & qui rursus alterius vitæ existāt. tu
vero o veritas inquire, tua enī interest, ne tibi mendaciū
præualeat, neue ppter errorē, viri mali, bonis intermi-
xti, deliteant. VERITAS, hac in re ex Parrisiadis arbi-
trio, quoniā probus, ac nobis beniuolus esse videt, teq;
philosophia præcipue admiratur, ita agemus. secum
Elenchum assumat, & omnes qui se philosophari pfi-
tent, cōueniat, ac quēcunq; inuenerit, legitimū & vere
philosophiæ alumnum, illum corona coronet oleagina,
& in Pritaneum cōuocet, Si vero alicui (quēadmodum
multi sunt) viro execrando, ac philosophiæ hypocriti,
obuiā factus fuerit, attritam dilacerat vestem, barbāq;
Tragica abradat nouacula, frōtiq; stigmata imprimat,
vel inter media inurat supcilia. sit vero deustiōis figura,
vulpis vel Simia. PHILO, euge veritas, siquidē Elen-
chus o Parrisiade talis erit, q̄les & aquilarū pulli, cōtra
solē esse ferunt, non p Iouem tamē vt ii quoq; luminis
splēdore probent, ac æstiment, verū coram illis aurū,
gloriam, ac voluptatē exponas, & quēcunq; videris ea
negligere, ac minime eorū aspectu moueri, Is erit qui
oleagina corone? quē vero fixe intuentem, manūq; ad
aurum ptendentē videbis, hunc vt inuretur abducas,
abrsa tamen prius barba, PARRISI, hec o philoso-
phia vt censes erunt, ac cōfestim per quā multos eorū,
simia, vel vulpecula notatos, videbis, paucos vero coro-
natos, quinimmo si placuerit, nōnullos p Iouem vobis

huc reduxero, PHILO, 'quid ais? nunquid fugientes reduces? PARRI, & maxime, si sacerdos parump funiculum hūc & hamum. quos ex Piræo piscator sacrauit, mihi cōmodare voluerit, SACERDOS, en accipe. pariter & calamū, vt cūcta habeas, PARRI, nūquid o sacerdos & Caricas aliq̃s mihi supeditabis, ac auri paulillum? SACER, accipe. PHILO, quid nam vir hic facere intendit? PARRI, hamū placenta et auro inescare, in summitateq; muri confidens in urbem demittere. PHILO, quid agis o Parrisiade? nūquid ex pelasgico lapides piscari decreuisti? PARRI, tace o philosophia, ac prædam expecta, tu vero neptune venator, ac optime Amphitrite, varios nobis mittito pisces. verū lupū quendam maximū cerno, quin potius auratā, LIBERTAS, minime, sed felis, hians enī ad hamū natāre videtur, aurū subolet, prope iam est, tetigit, captus est, at trahamus, PARRI, & tu o Elenche pariter nunc funiculum apprehende, attractus est, Age o optime inspiciamus quis nam piscis existat, hiat iste, Hercules quales nam dentes, qd hoc rei est? nūquid o generose circa petras liguriendo discurrens, captus es? vbi predari sperabas, ibi tu preda facta es. at nūc omnib9 a branchiis apensus, manifestus eris. extrahamus illecebras huic, & hamum, vacuus en hamus, placenta iam cum auro in ventrem descendit, DIOGE, at per Iouem euomuit, q̃propter & alios inescemus. PARRISI, bene habet, qd ais o Diogenes? tu hunc quis nam siet nostin? num ad te attinet? DIOGE, minime, PARRISIA proinde quo præcio dignum hunc asserere oportet? ego etenim paulo ante duob9 obulis eum appreciauerā. DIOGE nimium dicis, mollis enī est, & turpis, & morosus, et ininers, verso capite, hunc tu a petra precipitato, & alium demisso hamo attrahe, atq; vide sis o Parrisiade, ne tibi

Lupus m
rin⁹ memo
nit Aristo
les & Plin

felis gale
gaza must
lā interpre
tatus est p
scis rapax

Obye pisci
i qspart
us ver
culorū in
r scaturie
meminit
elian⁹ pl
us vero
quasa la
is appel
i dicit q
a q et plu
a pcreen
r

Metapiscis
us memi
t Aristote
s z iudas

Echinus la
ne Erina
us appel
tur spinis
culeatis.

calamus inflexus abrumpatur, PARRISI, Confide o
Diogenes, tenues sunt & Aphyis leuiiores, DIOGE, &
p Iouem leuissimi quoq, subinde tamē extrahe. PARR
en quis nam alius hic latus, tanq̃ semisectus piscis ac
cedit? Psetta quādam in hamum impegit, deglutiuit,
capta est. DIOGE, attrahat. quis nam est? PARRI,
Platonicum se asserit, PLATO & tu execrande ad aurū
accedis? PARRI, Quid ais o Plato? quid cum illo aga
mus? PLATO, ab hac eadem petra & ille, DIOGE,
ad alium capiendū cōsideas. PARRI, proinde perq̃
bellulum quēdam accedere video, veluti in profundo
aparet, colore vario, ac vittas quasdam aureas in hume
ris habentē, cernis ne o Elenche? Aristotelem hic refert,
accessit, atqui rursus abiit, diligenter arbitratur, iterum
redit, degustauit, captus est, extrahat, num hic tibi Ari
stoteles cognitus est. ARISTO, ne me o Parrisiade de
ipso interroga, nam qs sit ignoro, PARRISI, nūquid
igit & hunc o Aristotele, ppetras? ARISTO, & maxi
me. DIOGE, sed ecce multos hic cōspicio pisces, pari
colores, spinosos, in superficie asperiores, Echinis ma
gis aculeatos, verriculo aliquo opus esset, verū non ad
est, satis erit si vnū ex grege tantū extrahamus, atqui ad
hamū accessit, q ipforū est ferocissim⁹. ELENCHVS
Confide, si videt, ac prius funiculum longe ferro circū
da ne dentibus abrodant, & aurū deglutiant, PARRI,
desedi, at tu neptune capturam secunda, Pape, pro ille
cebris depugnant, partim congregati Caricas circūro
dunt, alii vero deuorantes, ab auro detinent, bene ha
bet, adhesit quidam admodū robustus, Age dic cuius
tu cognomen refers? atqui ridiculus sum, piscem loqui
cogēs, muti siquidē sunt, Cæterū tu Elenche dic quemnā
hic magistrū habet? ELEN, Chrysippū hūc, PARRI,
intelligo quoniam aurum yt arbitror nomini cōuenire

videtur, At tu Chrysippe p Mineruam refer, nosti ne vi-
ros, vel talia ipsos facere doces? CHRYSIPPVS con-
tumeliose p Iouem o Parrisiades interrogas, qui nobis
quicq̃ cum iis qui tales existant conuenire suspicaris?
PARRISI, Euge generosus es o Chrysippe, igitur &
iste cum aliis in caput precipites, quoniã spinosus est,
actimendũ ne si a quopiã comestus fuerit, guttur offen-
dat. PHILO, satis o Parrisiades piscatus, ne qs (veluti
multi solent) abrupto auro, & hamo aufugiat. indeq̃
sacerdoti abs te repetere sit necesse. Proinde nos ad de-
ambulationem pgamus, tempus quoq̃ instat, vt & vos
eo vnde venistis, reuertatis, ne vltra p̃scriptũ tempus
morã ducere videamini. tu vero o Parrisiades, & Elêche
p Gyrum ad cunctos accedatis, & quẽadmodũ iussi,
aut illos coronate, aut inurite PARRISIA, fient hec o
Philosophia. valete virorũ optimi, nos vero o Elenche
p̃ficiscamur, ac iussa exequamur, vex quo primũ p̃gere
necessum erit? nunquid in Achademiã vel Stoam? ab
lycio exordiũ faciamus, nil hoc refert, attamẽ hoc noui,
quocunq̃ gentiũ pueniemus, paucis equidem coronis,
multis vero indigebimus cauteriis.

φιλέι γὰρ γλῶτταν ἐκκέας, μάτην.
ἄκων ἀκουεῖν οὐδ' ἐκὼν εἶπῃ λόγους.

Quis vnq̃ humana laude, gloriam tantam consequu-
tus est, quantã magnus Capnion inimicorum maledic-
centia possidet?

ERRATA,

Quod Io, Hessi Nurenbergensis ac reue, Episcopi Vratillauensis Cancellarii nomē, parit & Augustini Lupf, Theologiæ doctoris ac Augustinensium Heydelbergæ prioris dignis, i amicorū nostrorū ac doctorū virorum albo haud legit, non obliuione vel negligentia nostra, sed scriptoris accidit incuria, quæ etiā p Martino Reus Georgii nomen puerse inscripsit. quod tu amice lector emendabis, & Augustinū, ac Hessium nostrū, honoris gratia vel inter precipuos collocabis.

Impressum p Fridericum Peypus
Nurenbergæ sexto Nonas
Octobris. Anno salutis,
M. D. XVII.

